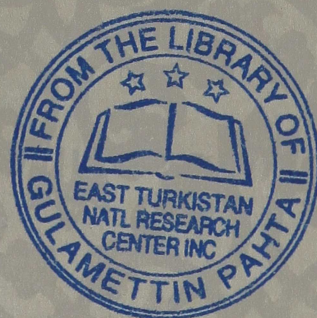


شىنجاڭ
ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى

新疆社会科学



1

1988



ئۇيغۇرلارنىڭ ئەجدادلىرىنىڭ تارىخى

ناملىرى ھەققىدە

غەيرەتجان ئوسمان

بۈگۈنكى ئۇيغۇرلار ناھايىتى ئۇزاق تارىخى جەرياندا شەكىللەنگەن. ئۇ كۆپلىگەن غەيرى رەسمىي قانداش ئۇرۇقلار، قەبىلىلەر، قەۋملەر ۋە خەلقلەرنىڭ ھەر خىل يوللار بىلەن قوشۇلۇشىنىڭ مەھسۇلى. ئۇيغۇرلارنىڭ ئەجدادلىرى ھەر قايسى تارىخىي دەۋردە، خىلمۇ خىل جۇغراپىيىلىك ئورۇنلاردا ياشىغان. ئۇيغۇرلار ئۆزلىرى ۋە باشقىلار تەرىپىدىن خىلمۇ خىل ناملار بىلەن ئاتالغان. مەن بۇ ماقالىدە مانا مۇشۇ خىلمۇ خىل ناملار ھەققىدە ئۆزۈمنىڭ دەسلەپكى چۈشەنچىسىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ ئۆتىمەن.

مىللەت نامى ھەققىدە قىسقىچە چۈشەنچە

بۈگۈنكى دۇنيادا ھەر قانداق بىر مىللەتنىڭ مىللىي نامى بار. مىللەت نامى تارىخىي كاتېگورىيە، ئۇ بىرخىل ئىجتىمائىي ھادىسە. مىللەت ناملىرىنىڭ بەزىلىرى ئەڭ بۇرۇن ئىنسانلاردا تىل پەيدا بولغان دەۋردە، يەنى ئىپتىدائىي جەمئىيەتنىڭ باشلىرىدا پەيدا بولغان، بەزىلىرى كېيىنرەك پەيدا بولغان. دېمەك، ھەر قايسى مىللەتنىڭ نامىنىڭ ئومۇمىي مىللىي تۈس ئېلىشى ئوخشاش ئەمەس. بەزى مىللەت ناملىرى قەدىمكى دەۋرلەردىلا مەيدانغا كېلىپ، ئاساسەن ئۆزىنىڭ ئورنى ۋە دۆلەتتىكى ساقلانغان، ئۆزى ئىپادە قىلغان خەلق ۋە مىللەت بىلەن مەۋجۇت بولۇپ، مەزكۇر مىللەتنىڭ ھەممە ئەزالىرىنىڭ ئورتاق نامى بولۇش خۇسۇسىيىتىنى يوقاتماي كەلگەن؛ ئايرىم مىللەت نامى ناھايىتى بۇرۇن بارلىققا كەلگەن بولسىمۇ، لېكىن، ئۇنىڭ ھەر قايسى تارىخىي دەۋرلەردە ئىپادىلىگەن مەزمۇن دائىرىسى ئوخشاش بولمىغان. ئىپتىدائىي جەمئىيەتنىڭ باشلىرىدىكى ئانىلىق ئۇرۇقىداشلىق دەۋرىدە

ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخىي ناملىرى

ئانىلارنى يادرو قىلغان بىر ئۇرۇق بىر ياكى بىر قانچە نام بىلەن ئاتالغان بولسا، ئاتىلىق ئۇرۇقداشلىق - قەبىلىچىلىك دەۋرىدە ئەرلەرنى يادرو قىلغان بىر قەبىلە بىر ياكى بىر قانچە نام بىلەن ئاتالغان. قەبىلىلەر ئىتتىپاقى دەۋرىگە كەلگەندە، ئۇرۇق، قەبىلىلەرنىڭ ناملىرىنىڭ بەزىلىرى ساقلىنىپ، بەزىلىرى بارا بارا كىشىلەر - نىڭ ئېسىدىن كۆتۈرۈلۈپ، قەبىلىلەر ئىتتىپاقى - قەۋملەرگە خاس بىر نام قوللىنىلغان (بۇمۇ نىسپىي ئەھۋال). قۇللۇق جەمئىيەت ۋە فېئوداللىق جەمئىيەت باسقۇچلىرىغا كەلگەندە، خەلق نامى بىر قەدەر ئىخچاملىشىپ، مىللىي نام تارىخىي سەھنىگە چىقىشقا باشلىدى؛ يەنە بەزى مىللەت نامى مەزكۇر خەلق مىللەت بولۇپ، تارىخ سەھنىسىدە ھەرىكەت قىلغاندىن خېلى كېيىن پەيدا بولغان ئەھۋاللار بار. بىر مىللەتنىڭ بىرلا نامىنى بىز پەقەت فېئودالىزم، كاپىتالىزم ۋە سوتسىيالىزم دەۋرىدىلا، تېخىمۇ كونا كرىپتلاشتۇرساق، پەقەت يېقىنقى دەۋردىلا ئومۇميۈزلۈك ئۇچرىتىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولالمايدۇ.

مىللەتلەرنىڭ نامى ھەجىم جەھەتتىن تارىختىن كەڭلىككە، شەكىل جەھەتتىن ئاددىيلىقتىن مۇرەككەپلىككە، ئوقۇم جەھەتتىن مۇجەللىكتىن مۇكەممەللىككە قاراپ تەرەققىي قىلغان.

تارىختىكى ھەر قايسى ئەكسىيەتچى ھۆكۈمران سىنىپلار مىللەتلەرنىڭ نامىنى ئۆچۈرۈپ تاشلاشقا، بۇرمىلاپ چۈشەندۈرۈشكە، پارچىلاشقا ھەم بىرلەشتۈرۈشكە ئۇرۇندى. بىز مىللەت نامىغا ھۆرمەت قىلىشىمىز، ئۇنىڭ ۋەتەننىڭ بىرلىكى، مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىنى مۇستەھكەملەش ئۈچۈن ئوينىيدىغان رولىنى توغرا مۆلچەرلىشىمىز لازىم. شۇنىڭدەك بىرەر مىللىي ئىسىم ئارقىلىق شۇ مىللەتنىڭ تارىختىكى ئورنىغا باھا بەرگىلى بولىدىغانلىقىنى ئېسىمىزدىن چىقىرىپ قويماسلىقىمىز لازىم.

مىللەتلەرنىڭ نامىنى تەتقىق قىلىش ئىشى ئۇزاق تارىخقا ئىگە. ئىنسانلارمۇ مۇئەييەن نام بىلەن ياشايدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇلار ئۆزلىرىنى بىرلەشتۈرۈپ تۇرغان مۇنداق مىللىي ناملارنىڭ نېمە سەۋەبتىن قويۇلغانلىقىنى ۋە ئۇنىڭ تەرەققىيات جەريانىنى بىلىش ئۈچۈن ئۇزۇندىن بۇيان ئىزدىنىپ، پىكىر يۈرگۈزۈپ كەلگەن. جۇڭگو، ئىران، ئەرەب... قاتارلىق ئەللەردىكى تارىخچىلار، ئەدەبىياتچىلار، مىللەتلەر شۇناسلار، جۇغراپىئونلار، تىلشۇناسلار، ساياھەتچىلەر ئۆز ئەسەرلىرىدە كۆپلىگەن مىللەتلەرنىڭ ناملىرىنى تىلغا ئالغان ۋە ئۇلارنىڭ ئېتىمولوگىيىسىنى چۈشەندۈرگەن. ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئىچىدە ئالىم مەھمۇت قەشقىرىنىڭ بۇ ساھەدىكى ئەمگىكى زور ئىلمىي قىممەتكە ئىگە.

شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى

مىللەت نامى مەلۇم تارىخىي دەۋردە ياكى شارائىتتا نىسپىي مۇقىملىقىنى ساقلايدۇ ۋە ساقلىنىشى كېرەك. لېكىن ئۇ تارىخنىڭ مەھسۇلى بولغانلىقى ئۈچۈن، دەۋر تەرقىياتىغا ئەگىشىپ مۇئەييەن ئۆزگىرىشلەرنىمۇ ئۆز بېشىدىن كەچۈرۈشى، بەزىلىرى شۇ مىللەتنىڭ يوقىلىشى بىلەن يوقاپ كېتىشىمۇ مۇمكىن. بۇلارغا توغرا مۇئامىلە قىلىش لازىم.

مىللەت نامىنىڭ كېلىپ چىقىشى

مىللەت نامىنىڭ كېلىپ چىقىشىدا خىلمۇ خىل سەۋەبلەر مەۋجۇت. ئومۇمىي نۇقتىدىن تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە تەرەپتىن كېلىپ چىققانلىقىنى تەخمىن قىلىشقا بولىدۇ:

بىرىنچى، مىللەت نامى ئىنسانلارنىڭ ئىشەنچ، جۈملىدىن دىنىي ئېتىقاد چۈشەنچىلىرىدىن كەلگەن. بۇنى بىر قانچە جەھەتتىن كۆرسىتىشكە توغرا كېلىدۇ.

ئىككىنچى، ئىنسانلار ئىپتىدائىي دىنلارغا چوقۇناتتى. ئىپتىدائىي ئىنسانلاردا تۇتېمغا، بوۋىلارغا، كۆك تەڭرىسىگە چوقۇنۇش ئەقىدىسى بارلىققا كەلگەن. تۇتېمىز دەۋرىدە تۇتېم قىلغان شەيئەنىڭ ئىسمى ياكى ئۇرۇق باشلىقى بولغان ئانىنىڭ ئىسمى ئۇرۇقلارنىڭمۇ ئۇرۇق نامى بولغان. مەسىلەن، «ئاشنا» ناملىق بوۋىنى تۇتېم قىلغان تۈركلەرنىڭ «ئاشنا» دېگەن سۆزنى قامىلى قىلغىنىدەك. «ئاشنا» سۆزى قەدىمكى ئىران تىلىدىن كىرگەن سۆز، «بۆرە» دېگەن مەنىدە، دەپ قارىغۇچىلار بار.

ئوتتۇرا ئاسىيادىكى قەدىمكى ساكلارنىڭ بىر قەبىلىسى ئۆسۈملۈكلەرگە چوقۇنغانلىقى ئۈچۈن، ئوماۋېرك ساكلىرى (omaversak) يەنى «ئۆزى چوقۇنىدىغان ئۆسۈملۈكنىڭ يوپۇرماقلىرىنى ئېلىپ يۈرىدىغان ساكلار» دەپ ئاتالغان.

بوۋىلارغا چوقۇنىدىغان دەۋرلەردە، ئىنسانلار ئىسلاھ دەپ ئىشەنگەن ئەر (بوۋا، ئەجداد) نىڭ ئىسمىنى ئەرلەرنى يادرو قىلغان قەبىلىلەر كولىكتىپىنىڭ نامى قىلغان. مەسىلەن، ئوغۇزخاننىڭ ئىسمىنى ئوغۇز قەبىلىلىرى قەۋم نامى سۈپىتىدە قوللانغان. بۇنداق ئەھۋالنى ئوتتۇرا شەرق ۋە ئەرەب دۇنياسىدىكى قەدىمكى يەھۇدى ۋە ئەرەبلەرنىڭ ئادەتلىرىدىن تېخىمۇ ئوبدان چۈشەنگىلى بولىدۇ.

ئاسمان (كۆك) تەڭرىسىگە چوقۇنغان دەۋرلەردە بولسا، ئاسمان تەڭرىسىگە تېۋىنىشنىڭ ماھىيەتلىك ئالاھىدىتى بولغان ئاسماندىكى كونكرېت شەيئەلەرنىڭ نامى

ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخىي ناملىرى

قەبىلىلەر بىرلەشمىلىرى دەۋرى، قۇللۇق جەمئىيەت ۋە فېئوداللىق جەمئىيەت باسقۇچىدا ياشاپ تۇرغان خەلقلەرنىڭ مېلىي نامى قېلىپ ئىشلىتىلگەن. مەسىلەن، «كۈن» قەدىمكى ھۇن قەبىلىلىرىنىڭ نامى قىلىنىپ، ئۇلار «ھۇن» دەپ ئاتالغان. بەزى تەتقىقاتچىلار ۋە ئالىملار «ھۇن» دېگەن سۆزنىڭ «كۈن» دېگەن سۆزدىن ئۆزگەرگەنلىكىنى ئىسپاتلاپ چىقىشتى.

جەمئىيەت تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، بۇ ناملارنىڭ بەزىلىرى باشقا ناملار ئۈستىدىن غالىب كېلىپ ساقلىنىپ قالغان ۋە كېيىنچە مېلىي نامغا ئايلانغان.

ئىككىنچى، مىللەت نامى بىر مىللەتنىڭ باشقا مىللەتنى ئاتىشىدىن ياكى ئاتاپ قويۇشىدىن پەيدا بولىدىغان ئەھۋاللارمۇ مەۋجۇت. بۇ ھەقتە ئېنىقلىمىسى مۇنداق دېگەندى: «قەبىلىنىڭ ئۆزىگە بەرگەن نامى باشقىچە بولغىنى ھالدا، قوشنا قەبىلىلەر تەرىپىدىن مەزكۇر قەبىلىگە بېرىلگەن نامى بېرىپ - بېرىپ ئۇنىڭ دائىمىي نامى بولۇپ قالاتتى. بۇنداق ھادىسىلەر كۆپ بولۇپ تۇراتتى. مەسىلەن، نېمىسلارنىڭ «گېرمانلار» دېگەن بىرىنچى تارىخىي ئومۇمىي نامىنى كىلىت (Kilit) لار قويغانىدى» ①.

ئۈچىنچى، مىللەتنىڭ نامى يەر - جاي، شەھەر، جۇغراپىيىلىك تەبىئىي شارائىت بىلەن مۇناسىۋەتلىك. دۇنيادىكى ناھايىتى كۆپ خەلقلەر ئۆز ئىسمىنى ئۆزلىرى ياشاپ تۇرغان يەر - جاي، شەھەر، تاغ دەريا، كۆل، ئېكېنلەر، تۈزلەڭلىكلەر ۋە باشقىلارنىڭ نامىدىن ئېلىپ قوللانغان. مەسىلەن، موڭغۇل، زاڭزۇ، چاۋشيەن، رۇس قاتارلىق مىللەتلەرنىڭ ناملىرى شۇنداق. موڭغۇل دېگەن نام موڭغۇلىيە ئېگىزلىكىدىكى ئونۇت دەرياسىنىڭ يۇقىرى ئېقىنىغا جايلاشقان چوڭ تاغنىڭ نامى. ئۇنىڭ يېنىدىكى دەريانىڭ نامىمۇ «موڭ» دەرياسى دەپ ئاتىلىدۇ. «موڭ» دېگەن سۆزنىڭ موڭغۇلچە مەنىسى «چوڭ» ياكى «زور» دېگەننى، «غول» «دەريا - ئېقىن» ياكى «غول» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. ئۇندىن باشقا، قەدىمكى ساك قەۋمنىڭ بىر قەبىلىسى ئوتتۇرا ئاسىيادىكى چوڭ كۆل (ياكى دېڭىز) ۋە دەريا ساھىلىدە ياشىغانلىقى ئۈچۈن تىئاي - تارا داراييا ساكلىرى (Tia_i - Tara - darayya SaK) يەنى دېڭىزنىڭ ئەتراپى ياكى دەريا ساھىلىدىكى ساكلار دەپ ئاتالغان.

① «ئائىلە، خوسۇسىي مۈلۈك، دۆلەتنىڭ كېلىپ چىقىشى» ئۇيغۇرچە نەشرى،

شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى

تۆتىنچى، مىللەت نامى مەلۇم بىر مىللەتنىڭ ھەر خىل ئالاھىدىلىكلىرىگە ئاساسەن ئۆزلىرى ۋە قوشنا خەلقلەر تەرىپىدىن قويۇلغان ئىسىملار. مەسىلەن، «ئۇيغۇر» دېگەن ئىسىمنى ئىسكەندەر زۇلقەرنەيسىن (مىلادىدىن بۇرۇنقى 356—323-يىللاردا) ئۇيغۇرلارنىڭ باتۇرلۇقىغا، ئۇستا مەرگەنلىكىگە قاراپ قويغانلىقىنى ئالىم مەھمۇت قەشقىرى ئەسكەرتىپ ئۆتكەن^①. بۇ — مۇئەللىپنىڭ شەخسىي كۆز قارىشى.

قىپچاقلارنى ئالسا، «ئوغۇزنامە» دىكى چۈشەندۈرۈشكە قارىغاندا، ئۇلارنىڭ بوۋىسى دەرەخنىڭ ئارىلىقىدا تۇغۇلغان، قەدىمكى تۈرك تىلىدا دەرەخ كاۋىكىنى «قىپچاق» دەپ ئاتىغان. بۇ ئىسىم شۇنىڭدىن كەلگەنلىكى پەرەز قىلىنىدۇ، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى قەدىمكى ساكىلارنىڭ بىرقەبىلىسىنىڭ ئۇچلۇق قاپلىق كىيىمىگە قاراپ، باشقىلار ئۇلارنى تىگراخود ساكىلىرى (TigrahaOdsak) يەنى «ئۇچلۇق قاپلىق ساكىلار» دەپ ئاتىغان.

بەشىنچى، مىللەت نامى قەبىلە، خەلقلەرگە يولباشچىلىق قىلغان بىرەر قەبىلىنىڭ نامى بىلەن باغلانغان بولىدۇ. مەسىلەن، ئۆزبېك... ئىسرائىل، ئوغۇزلار، ئوسمانلار، ۋە ھاكازا.

ئالتىنچى، «قەبىلىنىڭ (ياكى مىللەتنىڭ — نەقىل كەلتۈرگۈچىدىن) نامى... كۆپىنچە تاسادىپىي يوسۇندا پەيدا بولغان، ئاڭلىق يوسۇندا تاللاپ قويۇش كەمرەك بولغان»^② ياكى «باش قاتۇرۇپ، چوڭقۇر ئويلىنىپ قويۇلغان بولماي، تاسادىپىي ھادىسىلەر ئاساسىدا قويۇلغان»^③.

يەتتىنچى، ئىشلەپچىقىرىش ئۇسۇلى جەھەتتىن شەكىللەنگەن مىللەت ناملىرى، مەسىلەن، ئېلىمىزدىكى لاخۇمىللىتىنىڭ نامى، «لاخۇ» نىڭ مەنىسى «يولۋاس گۆشىنى كاۋاپ قىلىپ يەيدىغانلار» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ.

① مەھمۇت قەشقىرى: «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1 - توم، 152 - بەت، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى.
 ② ئېنىگېلىس: «ئائىلە، خۇسۇسىي مۈلۈك، دۆلەتنىڭ كېلىپ چىقىشى»، ئۇيغۇرچە نەشرى، 152 - بەت.
 ③ مورگان: «قەدىمكى جەمئىيەت» 1 - قىسىم، سودا نەشرىياتى، 1981 - يىلى، خەنزۇچە نەشرى، 110 - بەت.

ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخى ناملىرى

سەككىزىنچى، غايە، تۇرمۇش ئادىتى ۋە باشقا ئادەتلەر تەسىرىدىن شەكىللەنگەن مىللەت ناملىرى. مەسىلەن، ئېلىمىزدىكى «دەي» مىللىتىنىڭ نامى بولغان «دەي» «ئەركىنلىك» مەنىسىنى، «ناشى» «قەدىرلىك كىشىلەر» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ.

دېمەك، مىللەت نامىنىڭ ئېتىمولوگىيىسى بىر مىللەت خەلقىنىڭ ياشىغان رايونىنىڭ تەبىئىي مەنزىرىسى، مىللىي ئېتىقاد، مەدەنىيەت، ئىقتىسادىي ئالاھىدىلىك، مىللىي خۇسۇسىيەت، ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت ۋە ئەپسانە - رىۋايەت قاتارلىق ئامىللار بىلەن مۇناسىۋەتلىك. بۇلارنىڭ ھەممىسى تىل ئارقىلىق ئۆز ئىپادىسىنى تىپىدۇ.

«ئۇيغۇر» ئاتالغۇسى ھەققىدە

1. قىسقىچە چۈشەنچە

«ئۇيغۇر» دېگەن ئىسىم قەدىمكى دەۋرلەردىن ھازىرغىچە، ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزلىرىدىن قوشنا مىللەت، خەلقلەرگىچە ئورتاق، ئىزچىل قوللىنىلىپ كەلمەكتە.

«ئۇيغۇر» دېگەن نام قەدىمكى تارىخىي كىتابلاردا، ئوخشاش بولمىغان دەۋرلەردە خىلمۇ خىل شەكىلدە قەيت قىلىنغان.

بىرىنچى، «ئۇيغۇر» دېگەن نام ئەڭ بۇرۇن گرېكچە ماتېرىياللاردا قەيت قىلىنغان. مىلادى 150 - يىللاردا ياشىغان گرېك جۇغراپىئونى پتولىمى (ClandiusPtolemy) «جۇغراپىيە» (GeographiCeHyPhegeSiS) ناملىق كىتابىدا OeChordaS دېگەن ئاتالغۇنى تىلغا ئالغان، ئەنگىلىيىلىك ئالىم ھېنرى يۇلى (Henryyule) پتولىمى (ClandiusPtolemy) نىڭ سېرىس (Serice) دۆلىتى ھەققىدە توختالغانلىرىغا ئاساسلىنىپ، «سېرىس ئېلى بۈگۈنكى شىنجاڭ تەۋەسىدە ئىدى» دەيدۇ. ئاتاقلىق رۇس ئالىمى ئاكادېمىك رادىلوۋ ھەم شۇنداق دەپ ھېسابلىغان ①. ئۇندىن باشقا، پروفېسسور گرىگورىيېۋ، ئېنگىلىز ئالىمى رەينىستىللو قاتارلىقلارمۇ OeCherdaS لارنى ئۇيغۇرلاردەيدۇ.

① «ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ قىسقىچە تارىخى». ئالمۇتا «نايك» (پەن) نەشرىياتى، 1983 - يىلى، ئۇيغۇرچە، 6 - بەتكە قاراڭ.

شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى

ئىككىنچى، خەنزۇچە تارىخىي ھۆججەتلەردە تىرانسكرىپسىيە قىلىنىشى.
 1) جۇڭگونىڭ خەن سۇلالىسى دەۋرى (مىلادىدىن بۇرۇنقى 206 - يىلىدىن مىلادى 220 - يىلىغىچە) دە، قۇمۇل «يىشۇلۇ» (伊吾卢) (بۇ ئېۋىرغول - ئۇيغۇر غول دېگەنلىك ئىكەن) دېيىلگەن. بۇ «ئۇيغۇر» دېگەن سۆزنىڭ ئاھاڭ تەرجىمىسى دېگەن قاراش. ياپونىيە ئالىمى يىۋتسۇنخېن «ئۇيغۇرچە بۇددا نوملىرى» دېگەن ئەسىرىدە: «بىر بۆلۈك ئالىملار خەن سۇلالىسى دەۋرىدىلا بۇ قەۋم (ئۇيغۇرلارنى دېمەكچى - ئا) تارىخ سەھنىسىگە چىققان دېيىشىدۇ. بۇ ھەقتە كلاپروت (Klaproth) بۈگۈنكى قۇمۇل خەن سۇلالىسى دەۋرىدە يىشۇلۇ (伊吾卢) دەپ ئاتىلاتتى. «يىشۇلۇ» ئۇيغۇر دېگەن سۆزنىڭ ۋارىيانتىدۇر. خەن سۇلالىسى دەۋرىدىكى ئالدىنقى قاڭقىل، كېيىنكى قاڭقىل ئېلى (车师前后两国) دە بۇ قەۋم بار ئىدى، دەيدۇ، دەپ يازىدۇ ①.

2) گوللاندىيە ئالىمى دېگورت: «تارىخنامە» دە لولان، ئۇيسۇن، خۇجېي (呼揭) دەپ ئاتالغانلار ئىچىدىكى خۇجېي (ۋېي سۇلالىسى تارىخى، (魏书) دا تىلغا ئېلىنغان خۇگۇ (护骨) دۇر. خۇگۇ كېيىنچە «گاۋچى» (高车)، ئۇنىڭدىن كېيىن «ئۇيغۇر» (畏吾儿) دەپ ئاتالغان ② دەيدۇ.

3) «ۋېينامە» («魏书») دە «يۈەنخې» (袁纥) دېگەن ئاتالغۇ خاتىرىلەنگەن. تىلىدىكى ئاھاڭداشلىق قانۇنىيەتتىكى ئاساسەن، ئىلىم ئەھلى «يۈەنخې» نى «ئۇيغۇر» دېگەن سۆزنىڭ خەنزۇچە ئاھاڭ تەرجىمىسى، دېگەن خۇلاسسىگە كېلىشكەن ئىدى.

4) «سۈيىنامە» («隋书»), «كونا تاڭنامە» («旧唐书»), «يېڭى تاڭنامە» («新唐书»), «تاڭ تارىخىنىڭ مۇھىم بايانلىرى»، («唐会要»), «ئەلىنى ئىدارە قىلىش ئۆرنەكلىرى» قاتارلىق كىتابلاردا «ئۇيغۇر» دېگەن ئاتالغۇنىڭ بىر قەدەر يېقىنراق تەلەپپۇزدىكى تەرجىمىسى يېزىلغان، مەسىلەن، «سۈيىنامە» دە ۋېيخې (韦纥)، ۋۇخۇەن (乌欢); «تاڭ تارىخىنىڭ مۇھىم بايانلىرى» داخۇيخې (回纥)، خۇيگۇ (回鹘); «كونا تاڭنامە»، «يېڭى تاڭنامە» لەردە خۇيخې (回纥)، خۇيگۇ (回鹘) دەپ يېزىلغان. بۇ سۆزلەر «ئۇيغۇر» دېگەن سۆزنىڭ ئاھاڭ تەرجىمىسى ئىكەنلىكى توغرىسىدا ئالىملارنىڭ كۆز قارىشى ئاساسەن بىردەك. فېڭ جياشېڭ قاتارلىقلار خەنزۇچە

① ليۇ يىتاڭ: «ئۇيغۇر تەتقىقاتى»، خەنزۇچە، 19 -، 20 - بەتلەرگە قاراڭ.
 ② ليۇ يىتاڭ: «ئۇيغۇر تەتقىقاتى»، خەنزۇچە، 20 - بەت.

ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخىي ناملىرى

ھۈججەتلەردىكى يۈەنخې، ۋېيخې، ئۇخۇ (乌护)، ئۇخې (乌纒) خۇيخې (回纥)، خۇيگۇ (回鹘)، ۋېيۋۇر (畏兀儿) دېگەن سۆزلەرنىڭ ھەممىسى — «ئۇيغۇر» دېگەن سۆزنىڭ ئاھاڭ تەرجىمىسى، دېگەن خۇلاسسىگە كېلىشكەن⁽¹⁾.
لياۋ، سۇڭ دەۋرلىرىدە، ئۇيغۇرلار خەنزۇچە ھۈججەتلەردە خۇيخې، خۇيخۇي (回回) دېيىلگەن.

(5) يۈەن دەۋرىدە، ئۇيغۇر دېگەن ئاتالغۇ ئەڭ يېقىن سۆزلەر بىلەن تىرانس-كرىپسىيە قىلىنىشقا باشلىدى.

ئۈچىنچى، ئۇيغۇرچە ھۈججەتلەردە قەيت قىلىنىشى. مەھمۇت قەشقەرنىڭ مەلۇماتىغا قارىغاندا، «ئۇيغۇر» دېگەن نامنىڭ ئەڭ بۇرۇنقى شەكلى مىلادىدىن ئۈچ ئەسىر بۇرۇن بار ئىكەنلىكى مەلۇم بولىدۇ. مەھمۇت قەشقەرى: ئىسكەندەر زۇلقەرنەين ئۇيغۇر ئېلىگە يېقىنلاشقاندا (تەخمىنەن مىلادىدىن بۇرۇنقى 329 - يىللار) ئۇيغۇرلارنى كۆرۈپ، «ئىنان خۇزخۇراند» لار دېگەن دەيدۇ. لېكىن بۇ مەلۇماتنى مەھمۇت قەشقەرى بىزگە كېيىنرەك يەتكۈزۈپ بەرگەن.

ئۇيغۇرلار ئۆزىنى *uyghur* — ئۇيغۇردەپ ئاتايدۇ. بۇ VIII — IX ئەسىرلەردىكى «تۈرك بىلىگە قاغان مەڭگۈ تېشى»، «توققۇز ئۇيغۇر قاغانى مەڭگۈ تېشى» قاتارلىق لاردا تىلغا ئېلىنغان. بەزى تەتقىقاتچىلار مىلادى 780 - يىلى ئورنىتىلغان «بايون-چۇر مەڭگۈ تېشى» دىكى «بىز ئون ئۇيغۇر بىلەن توققۇز ئوغۇزلاردىن قالغان خەلق دۆلىتىنى يۈز يىلدىن كۆپىرەك باشقۇردۇق» دېگەن سۆزلەرگە قاراپ، ئۇيغۇرلار ئارىسىدا ھەقىقەتەن «ئۇيغۇر» دېگەن نامنىڭ ناھايىتى بۇرۇنلا ئوتتۇرىغا چىققانلىقىنى تىلغا ئېلىپ ئۆتىدۇ. قىسقىسى، «ئۇيغۇر» دېگەن ئاتالغۇنىڭ توغرا يېزىلىشى مانا مۇشۇ ئورخۇن (Orkhun) مەڭگۈ تاشلىرىدا ئۇچرايدۇ. بۇ، مەھمۇت قەشقەرى يەتكۈزۈپ بەرگەن مەلۇماتتىن (دەۋردىن) خېلىلا ئاۋۋالقى دەۋرلەرگە توغرا كېلىدۇ.
بەزىلەر، ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركىي تىلدىكى خەلقلەر ئارىسىدا «ئۇيغۇر» دېگەن ئاتالغۇ ئالتاي دەۋرىدە بار ئىدى، دەپ قارىشىدۇ.

ئۇيغۇر دېگەن نام XII — XIII ئەسىردىن بېرى ھېچقانداق تاۋۇش ئۆز-گىرىشى ياسىماي بىزنىڭ دەۋرىمىزگە يېتىپ كەلگەن. شۇڭا، 1934 — 1935 - يىلى لىرى «ئۇيغۇر» دېگەن نام پۈتۈن شىنجاڭ بويىچە ئورتاق ئېتىراپ قىلىندى.

(1) فېڭ جياشېڭ قاتارلىقلار تۈزگەن: «ئۇيغۇرلار تارىخىغا دائىر ماتېرىيال-لارنىڭ قىسقىچە توپلىمى»، خەنزۇچە، 1 - قىسىم، 1 - بەتكە قاراڭ.

شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى

2. «ئۇيغۇر» ئاتالغۇسىنىڭ مەزمۇن دائىرىسى ھەققىدە

«ئۇيغۇر» دېگەن نام ھەر قايسى تارىخىي دەۋرلەردە ئوخشاش بولمىغان تارىخىي مەزمۇنغا ئىگە بولغان.

ئەڭ بۇرۇن ئۇ بىرەر ئۇرۇق ياكى قەبىلە، قەۋمنىڭ خاس نامى بولغان بولۇشى مۇمكىن. لېكىن تارىخىي ماتېرىياللارغا قارىغاندا، ئانچە ئۇزاق ئۆتمەيلا قەبىلىلەر بىرلەشمىسى ياكى قەبىلىلەر ئىتتىپاقىنىڭ سىياسىي نامىغا ئايلىنىپ كەتكەن. «ئۇيغۇر» دېگەن نام ئېتىنىڭ ئىسمى ئەمەس. ئۇ ئۇيغۇر قەبىلىلىرىنىڭ سىياسىي بىرلەشمىسىنىڭ نامى دەپ ئاتىلىشى ئەجەبلىنەرلىك ئەمەس. «ئۇيغۇر» دېگەن نامنىڭ مەزمۇنى بەزىدە ئوقۇل ئۇيغۇر قەبىلىلىرى گەۋدىسىدىن ھالقىپ كەتكەن. كۆك تۈرك خاقانلىقى دەۋرىدىلا ئۇيغۇرلارنىڭ نامى باشقا تۈركىي تىلدىكى قەبىلىلەرنى ئۆزىگە مەھلىيا قىلغان. بۇ چاغلاردا «ئۇيغۇر» ئاتالغۇسىنىڭ يەنە بىر ۋارىيانتى بولغان «ئوغۇز» ۋە «توققۇز ئوغۇز» دېگەن ناممۇ ئىشلىتىلگەن. بۇ ھەقتە بارتولد مۇنداق دېگەن ئىدى: «ئىمپېرىيىنىڭ ئاساسىنى سالغان (تۈرك ئىمپېرىيىسى — نەقىل كەلتۈرگۈچىدىن) قەبىلىلەر تۈرك نامىدىن باشقا يەنە «ئوغۇز» ياكى «توققۇز ئوغۇز» دېگەن ئومۇمىي ناملار بىلەنمۇ ئاتالغان. جۇڭگو مەلۇماتلىرىدا غەربىي تۈركلەر ئون قەبىلىگە بۆلۈنگەن دەپ كۆرسىتىلگەن بولسىمۇ، شەرقتىكى ۋە غەربتىكى تۈركلەرنىڭمۇ ئوغۇز ياكى توققۇز ئوغۇز دېگەن ئومۇمىي ئىسمى بولغان»^①.

كۆك تۈرك دۆلىتى پارچىلانغاندىن كېيىن، ئۇيغۇر خاقانلىقى كۈچىيىشكە باشلىدى. بۇ چاغدا ئۇيغۇر (ئوغۇز، توققۇز ئوغۇز) دېگەن نام چوڭ قۇملۇقنىڭ شىمالىدىكى بارلىق غەيرى، رەسمىي تۈركىي قەبىلىلەرنىڭ ئورتاق نامىغا ئايلانغان. ئىدى. مانا مۇشۇ مەسىلىنى كۆزدە تۇتقان ليۇجىڭ شاۋ مۇنداق دەيدۇ: «ئېلىمىز-نىڭ شىمالىدىكى نۇرغۇن كۆچمەن چارۋىچى قەبىلىلەر ۋە تىنىمىزنىڭ ئۇزاق تارىخى ۋە شەۋكەتلىك مەدەنىيىتىنى بەرپا قىلىشتەك مۇقەددەس ئىشنى ئەنە شۇ «ئۇيغۇر خاندانلىقى» دېگەن نام ئاستىدا داۋاملاشتۇرغان»^② يۈەن سۇلالىسى

① بارتولد «يەتتىمۇ تارىخىنىڭ ئوچىركى»، ئۇيغۇرچە.

② ليۇ جىڭشاۋ: «ئۇيغۇر خانلىقى ھەققىدە»، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى»، 1985 - يىل، 3 - سان.

ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخىي ناملىرى

دەۋرى (1279 — 1368) گە كەلگەندە، «ئۇيغۇر» ئاتالغۇسىنىڭ مەزمۇنى ناھايىتى كېڭەيگەن. ئافغانىستاندىكى كابۇلدىن تارتىپ (جۈملىدىن ئافغانىستاننىڭ شىمالىي قىسمى ھەم پامىر ئەتىراپلىرى) ئوتتۇرا ئاسىيادىكى سىر دەريا، ئامۇ دەريا ئارىلىقىدىكى ماۋارا ئۈننەھەر رايونلىرى، بەدەخشان ۋە بۈگۈنكى شىنجاڭ زېمىنىغاچە ھەممىسى قوشۇلۇپ «ئۇيغۇلار يېرى» دېيىلگەن. قىسقىسى، «موڭغۇللار ئوتتۇرا ئاسىياغا كىرگەندىن كېيىن، «ئۇيغۇر» دېگەن بۇ نام مەخسۇس ئۇيغۇرلارنى كۆرسەتكەندىن باشقا، ئىسلام دىنىغا كىرگەن بارلىق تۈركىي خەلقلەرنىمۇ كۆرسەتكەن. ① ئاكادېمىك بارتولدۇمۇ بۇ ھەقتە توختالغانىدى. «خۇيگۇ» (回鹘) دېگەن ئاتالغۇ بىلەن خەنزۇ يازغۇچىلىرى بەزىدە ئومۇمەن مۇسۇلمانلارنى ئىپادىلىگەن، بەزىدە تۈركلەرنى ئىپادىلىگەن، كۆپىنچە ئۇيغۇرلارنى شۇ نام بىلەن ئاتايدىكەن. ②

بىز يۇقىرىقى مەلۇماتلاردىن «ئۇيغۇر» دېگەن نامنىڭ ناھايىتى كەڭ مەزمۇنى ئۆز ئىچىگە ئالغانلىقىدىن ئىبارەت تارىخىي پاكىتنى كۆرىمىز. «ئۇيغۇر» دېگەن نامنىڭ باشقا تۈركىي تىلدىكى خەلقلەرنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدىغانلىقى توغرىسىدا يېقىنقى دەۋرلەردە بەزى ئالىملار كۆز قاراشلىرىنى ئوتتۇرىغا قويغانىدى.

3. «ئۇيغۇر» ئاتالغۇسىنىڭ ئېتىمولوگىيىسى

(1) «ئۇيغۇر» ئاتالغۇسىنىڭ ئېتىمولوگىيىسى ھەققىدىكى خىلمۇ خىل چۈشەندۈرۈشلەر.

قەدىمدىن بېرى ئېلىمىزدىكى ۋە چەت ئەللەردىكى تەتقىقاتچى، تىلشۇناسلار، ئالىملار ئۇيغۇر سۆزىنىڭ ئېتىمولوگىيىسىنى ئالاھىدە قىزغىنلىق بىلەن تەتقىق قىلىپ، ئۆز كۆز قاراشلىرىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ ئۆتۈشكەن، ئۇلارنىڭ قاراشلىرى مۇنۇلاردىن ئىبارەت:

① «شىنجاڭ تارىخ تەتقىقاتى» ژۇرنىلى، خەنزۇچە، 1985 - يىل 1 - سان ۋە ۋېي لياڭتاۋ «قاراخانلارنىڭ قىسقىچە تارىخى». شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى خەنزۇچە نەشرى، 68 - بەت.

② بارتولد: «يەتتىمۇ تارىخىنىڭ ئوچىركى»، «چاغاتاي دۆلىتى پارچىلىنىشىغا قەدەر بولغان موڭغۇللار» دېگەن بايقا قاراڭ، ئۇيغۇرچە نەشرى.

شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى

بىرىنچى، خەنزۇچە تارىخىي خاتىرىلەردە مۇنۇلار قەيت قىلىنغان:
 يۈەنخېي (元和) نىڭ 4 - يىلى (مىلادى 809 - يىلى) ئاي تەڭرىدىن بولمىش قامۇغ بىلىگە قاغان (ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا ئاي ئىسلاھىدىن تۆرەلگەن، ھەممىگە ئىقتىدارلىق قاغان) ئەلچى ئەۋەتىپ، «شۇڭقاردەك پەرۋاز قىلىدىغان» دېگەن مەنىنى ئىپادىلەيدىغان 回鹘 (خۇيگۇ - ئۇيغۇر) دېگەن ئاتالغۇ بىلەن ئاتاشنى ئۇقتۇرغان («كونا تاڭنامە» «旧唐书»، 195 - جىلد).

بۇ تارىخىي ۋەقە «ئەلىنى ئىسدارە قىلىش ئۆرنەكلىرى» دېگەن كىتابنىڭ 25 - جىلىدا، جېنيۈەن (真元) نىڭ 5 - يىلى (مىلادى 789 - يىلى) 7 - ئايدا يېزىلغان مەكتۇپتا ئوتتۇرىغا قويۇلغان سۆز، دەپ قەيت قىلىنغان.

ئىككىنچى، مەھمۇت قەشقىرى مۇنۇلارنى «يازدۇ: «uyur» - بىر ئەلىنىڭ نامى، ئۇنىڭ بەش شەھىرى بار، بۇ شەھەرلەرنى زۇلقەر نەين تۈرك قاغانى بىلەن پۈتۈم تۈزگەندىن كېيىن سالدۇرغانىكەن. ماڭا مۇھەممەت جاقىر تۇنقاغان ئوغلى نىزامىدىن ئىسرا فىل تۇرغان تېگىن ئۆز ئاتىسىدىن ئاڭلىغانلىرىنى سۆزلەپ بېرىپ، مۇنداق دېگەندى: زۇلقەرنەين ئۇيغۇر ئېلىگە يېقىنلاشقاندا، تۈرك قاغانى ئۇنىڭغا قارشى تۆت مىڭ ئادەم ئەۋەتكەن. ئۇلارنىڭ قالپاقلرىنىڭ قاناتلىرى لاچىن قانتىغا ئوخشايدىكەن. ئوقنى ئالىدىغا قانداق ئاتسا، كەينىگەمۇ شۇنداق ئۈستىلىق بىلەن ئاتىدىكەن. زۇلقەرنەين بۇلارغا ھەيران قاپتۇ. بۇلار باشقىلارغا مۇھتاج بولماي، ئۆز ئوزۇقىنى ئۆزى تېپىپ يىگۈچىلەر ئىكەن؛ بۇلارنىڭ قولىدىن ئوۋ قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ، قاچان خالسا، شۇ چاغدا ئېتىپ يىپەلەيدۇ.» شۇندىن تارتىپ بۇ ئەل «خۇزخۇر Huzhur» دەپ ئاتىلىپتۇ. كېيىن «خ - H» ھەرىپى «ا - ئېلىق» قاتلاماشقان، مۇنداق بوغۇز ھەرپلىرىنىڭ بىر - بىرىگە ئالمىشىشى، بولۇپمۇ «ا - ئېلىق» نىڭ «خ - H» ۋە «خ - H» نىڭ «ا - ئېلىق» قاتلامىشىشى كۆپ ئۇچرايدىغان ھادىسە.

مۇشۇ كىتابنى يازغان مەھمۇت ئېيتىدۇكى، بىزنىڭ بوۋىلىرىمىز بولغان ئەمىرلەر «ئېمىر emir» دېيىلمەي، «ا - ئېلىق» نى «خ - H» غا ئالماشتۇرۇپ «خەمىر h^{emir}» دەيدۇ. شۇڭا، تۈرك ئەللىرىنى سامانى ئوغۇللىرىدىن ئالغان بوۋىمىزنى «بحر كىن hemirtəgin ①» دەپ ئاتايدۇ. خۇددى «ئۇيغۇر uyur» سۆزىدە

① بېسىم ئاتالايىنىڭ پىكرى بويىچە بۇ سۆز «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ئۇيغۇرچە نەشردە «خەمىر تىكىن Həmirtegin» دەپ ئېلىنغان - نەشىرگە تەييارلىغۇچىلاردىن.

كۆرسەتكەنىدەك، بۇ يەردە «ا—ئېلىقى» ھەرىپى «خ—H» غا ئالماشقان. «خ—H» ھەرىپىنىڭ «ا—ئېلىقى» قانالمىشى بىلەن بىللە، «خۇز—HuZ» سۆزىدىكى «ز—z» ھەرىپىنىڭمۇ «ي—يا» غا ئالماشى تۈپ قانئىدە. شۇنىڭدىن كېيىن «خۇر—Hur» سۆزىدىكى «خ—H» ھەرىپى «غ—o₁» غا ئالماشقان. «غ—o₁» نىڭ «خ—H» غا، «خ—H» نىڭ «غ—o₁» غا ئالماشى كۆپ ئۇچرايدىغان ھادىسە، خۇددى ئەرەبچىدە «ختر» نى «غدر» دېگەندەك^①.

ئۈچىنچى، پارس تارىخچىسى راشىددىن (1247—1318) خاتىرىلىگەن رىۋايەتمۇ بىر قەدەر كونا. ئۇ مۇنداق: «(بىردىنبىر) تەڭرىگە ئېتىقاد قىلىش توغرا كەلگەنلىكتىن، ئوغۇز ۋە (ئۇنىڭ) دادىسى، تاغلىرى ئارىسىدا كەڭ ئاداۋەت پەيدا بولۇپ، (ئۆز ئارا) ئۇرۇش يۈز بېرىپتۇ، ئەينى چاغدا ئوغۇزنىڭ بەزى ئۇرۇق—تۇغقانلىرى ئوغۇز تەرەپتە تۇرۇپتۇ ۋە ئۇنىڭغا ياردەم بېرىپتۇ. يەنە بىر قىسىم كىشىلەر ئوغۇزنىڭ دادىسى، تاغلىرى ۋە قېرىنداشلىرى تەرەپتە تۇرۇپتۇ. ئوغۇزغا بوي سۇنۇپ، ئۇنىڭغا ياردەم بەرگەن كىشىلەرنى ئوغۇز «ئويغۇر» دەپ ئاتايتتۇ. بۇ نام تۈركچە سۆز بولۇپ، پارسچە سۆز بويىچە چۈشەندۈرگەندە، ئۇ مەن بىلەن ئىتتىپاقلاشتى، بىزگە ياردەم بەردى» دېگەن بولىدۇ.

«بۇنداق ياردەمدە بولغان كىشىلەر دائىم ئوغۇز بىلەن بىرگە بولىدىكەن، ئوغۇز باشقا ئەللەرگە يۈرۈش قىلىش ۋاقتىدا دەرھال ئۇيغۇرلارنى ئەتراپتىن چاقىرتىپ كېلىپ (ئۆزىنىڭ) دۆلىتى ئىچىدە تۇرغۇزىدىكەن، ئۇ غەلىبە بىلەن قايتىپ كەلگەنگە قەدەر ئەھۋال مۇشۇنداق بولىدىكەن. ئۇيغۇر قەبىلىلىرىنىڭ ھەممىسى ئەشۇنداق ياردەم بەرگۈچىلەردىن چىققان، ئەھۋال دەل مانا مۇشۇنداق»^②.

تۆتىنچى، مىلادى XVII ئەسىردە ئۆتكەن خىۋە (Hivā) خانى ئوبۇلغازى باھادۇر خان (1605—1664) «شەجەرەئى تۈرك» دېگەن كىتابىدا مۇنداق يازغان: «...ئوغۇزخان ئۇلارغا (ئۇيغۇر) دەپ نام بەرگەن. بۇ تۈركىي سۆز، ئۇنىڭ دېيىشىدە قىلىنغان. ئۇچى، دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدىغانلىقى ھەممىگە ئايان. كىشىلەر ئىچىدە، سۈت ئۇيۇيدۇ، ئۇ ئۇيۇشتىن بۇرۇن سۇيۇق ۋە چېچىلىپ كېتىدىغان ھالەتتە بولىدۇ، ئۇيۇپ بولغان»

① «تۈركىي تىللار دىۋانى»، 1 - توم، 151 — 152 - بەتلەر.

② راشىددىن فەزلۇللاھ: «جامىئۇتتەۋارىخ»، بېيجىڭ، سودا نەشرىياتى، 1983 - يىلى، خەنزۇچە نەشرى، 1 - توم، 1 - قىسىم، 136 - بەت.

شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى

دىن كېيىن ئاجرا مايدۇ، دېگەن ئوخشىمىشلار بار. كىشىلەر ئارىسىدا يەنە «ئىمام» ئۆلچەم قىلىنىشى كېرەك دېيىلىدۇ، ئىمام ئولتۇرسا بىز ئولتۇرىمىز، ئىمام قوپسا بىزمۇ قوپىمىز. بۇ «ئېتىقاد قىلىش» ئەمەسمۇ؟ ئۇلار ھەممىسى ئوغۇز قاغاننىڭ بېشىنى ئىككى قوللاپ تۇتۇپ تىز پۈككەندە، خان ئۇلارنى «ئۇيغۇر» دەپ ئاتىغان. دېمەك، بۇ «ئېتىقاد قىلغۇچىلار» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ...».

بۇ تەبىرىمۇ «جامائۇتتە ۋارىخ» نىڭ 1 - بابىغا ئاساسەن تۈزۈپ چىقىلغان. ۋەھالەنكى، رادلوۋ (w.Radloff) بىلەن ئوبۇلغازنىڭ پايدىلانغان كىتاب مەنبەسى ئوخشاش. لېكىن، چىقارغان يەكۈندە پەرق بار ①.

يۇقىرىقىلاردىن باشقا، مۇھەممەت مەھدىخان 1757 - يىلى يېزىلغان «ساڭلاش» (SangIaX) دېگەن ئەسىرىدە مۇنداق دەيدۇ: «ئۇيغۇر» دېيىلىشتىكى سەۋەب، ئوغۇزخان بىلەن ئاتىسى ۋە ئاكا - تاغلىرى ئوتتۇرىسىدا دىن ھەققىدە تالاش - تارتىش باشلانغاندا، بەزى قەبىلە (KraBa) لەر ئوغۇزخان تەرەپكە ئۆتۈپ كەتتى، ئۇنىڭ قول ئاستىدا خىزمەت قىلدى. ئوغۇزخان ئۇلارغا «ئۇيغۇر» نامىنى بەردى. بۇنىڭ مەنىسى «ئۇ بىزگە قوشۇلدى» دېگەننى بىلدۈرىدۇ.

«زەپەر نامە» دېگەن كىتابنىڭ ئاپتورى (؟) مۇ يۇقىرىقى قاراشنى قۇۋ - ۋەتلىپ، «ئۇيغۇر» دېگەننىڭ مەنىسى «قوشۇلۇش، ئۆز ئارا ئەھدىنامە تۈزۈش» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ دەيدۇ.

«تارىخ خابىسۇل - سىيار» نىڭ ئاپتورىنىڭ قارىشىچە، «چىڭگىزخانغا بەيئەت قىلغان قەبىلە باشلىقى ئىدىقۇتنىڭ تۆھپىلىرى خاتىرىلەنگەن يادنامىدە ئايگۇر (Aygur) دېگەن ئىسىم يېزىلغان ئىكەن، بۇنىڭدا ئەلى (āIif) نىڭ ئۈستىگە قىمپاچ سىزىق قويۇلغان، چۈنكى بۇ شۇ قەبىلىگە تەۋە بولغان تۈرك ئۆزبەكلەرنىڭ نامى ھېسابلىنىدىكەن... ئۇلار ئۆزبەك قەبىلىلىرىنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ داڭلىقلىرى ئىكەن».

تاتار تارىخچىسى قۇربان ۋەلى خالىدى مۇنداق دەيدۇ: «... ئوغۇزخان دەۋرىگە كەلگەندە، تاغ - سەھراىقلار «موڭغۇل» دېگەن نامدا، شەھەر ئاھالىلىرى «ئۇيغۇر» دېگەن نامدا ئاتىلىدىغان بولدى... «ئۇيغۇر» دېگەن بىر جىنسقا باغلىق بولماي، نەدىلا بولسۇن بىر جايغا توپلىشىپ، ئۇيۇشۇپ ئولتۇرىدىغانلار

① قۇربان ۋەلى: «ئۇيغۇر ئاتالغۇسىنىڭ تۆت خىل تەبىرى» («شىنجاڭ ياشلىرى»، 85 - يىل، 1 - سان).

«ئۇيغۇر» دېيىلىدىغان بولدى»¹.

شۇنداق قىلىپ، بىز خەنزۇچە تارىخىي ھۆججەتلەر ۋە تىلشۇناس مەھمۇت قەشقىرىنىڭ چۈشەندۈرۈشلىرىنى ھېسابقا ئالماي تۇرغاندا، شەرقتە تارقالغان ئوتتۇرا ئەسىر نەزەرىيىسى شۇنىڭدىن ئىبارەت بولغانكى، «ئۇيغۇر» دېگەن سۆز، ھازىرقى زامان ئاتالغۇ شەكلى بويىچە قارىغاندا، يېنىلدىن ياسالغان ئىسىمدىن ئىبارەت بولۇپ، uy دېگەن يېنىلغا gur قوشۇمچىسىنىڭ ئۆلۈشى بىلەن ياسالغان. بۇ «قوشۇلۇش»، «ئىتتىپاقلىشىش» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. ئەمما ئوبۇلغازى بۇ سۆزنى «يېپىشماق، چاپلاشماق» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدىغان ئويۇ uyۇ دېگەن يېنىلدىن كېلىپ چىققان دەپ قارايدۇ. ئېھتىمال، ئۇ بۇ سۆزنى uy دېگەن سۆزدىن پەرقلەندۈرەلمىگەن بولسا كېرەك².

يۇقىرىقى كۆز قاراشلار قەدىمكى دەۋرلەردىكى تەتقىقاتچىلارنىڭ مۇلاھىزىسىدىن ئىبارەت. بىز بۇلاردىن «ئۇيغۇر» ئاتالغۇسى ھەققىدىكى چۈشەندۈرۈشلەرنىڭ شۇ چاغلاردا خىلمۇ خىل ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالالايمىز.

يېقىنقى دەۋرلەردىن بېرى، تەتقىقاتچىلار، ئالىملارنىڭ ئايرىملىرى ئۆتمۈشتىكى كۆز قاراشلارنى قوبۇل قىلسا، ئايرىملىرى ئۇ كۆز قاراشلارنى تېرلۈكلىدى، يەنە ئايرىملىرى بولسا پۈتۈنلەي ئۆزگىچە بولغان كۆز قاراشلىرىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئۇلارنىڭ قاراشلىرىنى تۆۋەندىكىچە يىغىنچاقلاش مۇمكىن:

مەھمۇت قەشقىرىنىڭ چۈشەندۈرۈشىگە ياندىشىش. مەھمۇت قەشقىرىنىڭ تۈرك تىلىدا h-i نىڭ ئالمىشىشى كۆپ ھادىسە، d-y نىڭ ئالمىشىشى تۈپ قائىدە، h-ŋ نىڭ ئالمىشىشى كۆپ ھادىسە دېيىشى تۈرك تىلى بىلەن پارس تىلىنىڭ تاۋۇش قائىدىسىگە ئەمەس، تۈرك تىلىنىڭ ئۆزىدىكى تارىخىي ئۆزگىرىش قائىدىلىرىگە ئۇيغۇن دېگەن قاراش.

شۇ نەرسە ئېنىقكى، سۆز ئارىسىدىكى d نىڭ y قاتارلىقلارغا ئۆزگىرىشى — ئوتتۇرا ئەسىر تۈرك تىلىدىكى بىر ئومۇمىي ئەھۋال. ئۇنداقتا udŋur نىڭ uyŋur

① «تارىخ خەمەسە»، شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى مەبلەتلەر تەتقىقات ئىنىستىتۇتىدا ساقلانغان كىتاب (شاپىگراف نۇسخىسى)، 4 - قىسىم،

166 - بەت¹.

② س. گ. كلاۋسون: «ئۇيغۇر» ئاتالغۇسى ھەققىدە، («تۈركىي تىللار تەتقىقاتى خەۋىرى»، 1985 - يىل، 1 - سان، 16 - بەت).

شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى

بولۇشى پۈتۈنلەي مۇمكىن ۱. h-i نىڭ ئالمىشىشى ياكى سۆز بېشىدىكى سوزۇق تاۋۇشلارنىڭ ئالدىغا h نىڭ قوشۇلۇپ تەلەپپۇز قىلىنىشى تۈرك تىلى بىلەن موڭغۇل تىلى ئوتتۇرىسىدىكى بىر تاۋۇش ئالمىشىش قائىدىسى. بۇ خىل ئەھۋال ھازىرقى بەزى تۈركىي تىللاردا ساقلانغان. ۲. ماریيا گابائىنىڭ تونۇشتۇرۇشىچە، تېھران يېشىدىكى يېڭىدىن ئېنىقلانغان خالاچ دېگەن تۈركىي قەبىلىنىڭ تىلىدەمۇ بۇنداق ھادىسە بار ئىكەن ۳.

بەزى ئالتاي شۇناسلار بۇنى ئىپتىدائىي تۈرك تىلىنىڭ بىر خۇسسىيىتى دەپ ھېسابلايدۇ، ئەگەر مۇشۇ بويىچە ئىلگىرى سۈرگىنىمىزدە، ئوتتۇرا دەۋر تۈرك تىلىدىكى ئاتالمىش udqu دەسلەپكى تۈركچە hudqu بولۇشى مۇمكىن (ئىككىنچى بوغۇمدىكى h < q ئۆزگىرىشى بولسا بىر ئاددىي ئاجىزلىشىش ياكى يوق ئىش). دېمەك، ئۇلارغا ئاساسەن، «ئۇيغۇر» دېگەن نام قەدىمدىن hudqu < udqu < uyqu دېگەن تاۋۇش ئۆزگىرىش باسقۇچلىرىنى بېشىدىن كەچۈرگەن دېگەن قىياسنى ئوتتۇرىغا قويۇشقا بولىدۇ، دەپ قارىغۇچىلار بار ۱.

ئوتتۇرا ئەسىردىكى خەنزۇ مەنبەلىرىدە ئۇيغۇرلارنى كۆپىنچە huygu 回鹘، huyh 回纥 دېگەن خەتلەر بىلەن يازىدۇ. بۇلارنى يۇقىرىدىكى hudqu غا باغلاشقا بولىدۇ، بەلكىم مەزكۇر ئىپتىدائىي شەكىل شۇ چاغلارغىچە بەزى قەبىلىلەردە ساقلىنىپ قالغان ۋە مەھمۇت قەشقىرى دەۋرىگە كەلگەندە رىۋايەتكە ئايلىنىپ قالغاندۇر.

مىلادى 526 - يىلى كونسىتانتىنوپولدىن قاراشەھەر چوڭ يۇلتۇز ۋادىسىدىكى غەربىي تۈرك ئوردىسىغا كەلگەن شەرقىي رىم ئەلچىسى valentom يولدا outigaus دېگەن بىر تۈركىي قەبىلىنى ئۇچراتقان ۲.

- ① قاھار بارات: «ئۇيغۇر» نامىنىڭ تاۋۇش ئۆزگىرىشى «(تىل ۋە تەرجىمە»، 1983 - يىلى، 4 - سانغا قاراڭ.
- ② ئا. شىرباك: «تىلشۇناسلىقتىكى ئالتاي قىياسى» (ئالتاي شۇناسلىق تەرجىمىسى لىرىدىن تاللانما، داۋامى، خەنزۇچە، 43 -، 73 - بەتلەر).
- ③ ئا. فون. گابائىن: «ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ ئوتتۇرا ئەسىر مابەينىدىكى تۈركىي يادىكارلىقلىرى»، 1982 - يىلى، ئۈرۈمچى، ئۇيغۇرچە.
- ④ قاھار باراتنىڭ يۇقىرىقى ماقالىسىغا قاراڭ.
- ⑤ چاۋانېس: «غەربىي تۈرك مەنبەلىرى»، 1988 - يىلى، شاڭخەي، خەنزۇچە نەشرى.

ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخىي ناملىرى

سۆز ئايغىدىكى S لاتىن تىلىدىكى خاس قوشۇمچە بولۇپ، outigourS يۇقىرىدىكى udqu r بولۇشى مۇمكىن D .

خۇلاسە

ن. ئا. باسكاكوۋ ئۆزىنىڭ يېقىنىدا ئېلان قىلغان بىر ماقالىسىدە «ئۇيغۇر» دېگەن سۆزنىڭ ئېتىمولوگىيىسى ھەققىدە يۇقىرىقىلارغا ئوخشىمايدىغان پىكىرنى ئوتتۇرىغا قويغان. ئۇنىڭ پىكىرىچە: (1) ئۇيغۇر - يۇغۇر، (2) ئوغۇر - ئۆگۈر، (3) ئوغۇز - ئۆگۈز سۆزلىرىنىڭ ھەممىسى قەدىمكى بىر قەبىلە نامىنىڭ ھەر خىل ۋارىيانتلىرى بولۇپ، بۇلار ھەممىسى «ئەقىللىق، كۈچلۈك، قۇدرەتلىك» دېگەن مەنىدىكى بىر سۆزنىڭ ھەر خىل فونېتىك شەكىللىرىدىن ئىبارەت. بۇ سۆز قەدىمكى «ر» دىئالېكتىدا سۆزلەيدىغان قەبىلىلەرنىڭ تىلىدا «ئوغۇر، يۇغۇر، ئۇيغۇر» شەكىلىنى ئالغان؛ «ز» دىئالېكتىدا سۆزلەيدىغان قەبىلىلەردە تىلىدا «ئوغۇز، غۇز، ئۇز» شەكىلىنى ئالغان. ئوغۇز، يۇغۇر، ئۇيغۇر، ئوغۇز، غۇز، ئۇز دېگەنگە ئوخشاش ئېتىنىك ناملارنىڭ ھەممىسى قەدىمكى ۋە ھازىرقى نۇرغۇن تۈركىي تىللاردا ھەر خىل فونېتىك شەكىللەردە مەۋجۇت بولۇپ كېلىۋاتقان «ئوق-ئۇغ» دېگەن تومۇردىن كەلگەن، بۇنىڭ مەنىسى «ئوقماق، چۈشەنمەك» دېگەن بولىدۇ. بۇ تۈپ سۆز ئالتايلىقلار (ئۇيراتلار) تىلىدا «ئوپ - غور» (ئەقىللىق) دېگەن شەكىلدە ساقلانغان. «ئوي» - «ئەقىل، ئىدرەك» دېگەن بولىدۇ. قەدىمكى تۈركىي يادىكارلىقلاردا ئوز (غار) «چۈشەنمەك، ئوقماق» دېگەن شەكىللىرىمۇ قەيىت قىلىنغان. قەدىمكى تۈركىي تىلىدا بىر تومۇرلۇق «ئو - » (ئويلىماق) «ئۆگ» - (ئەقىل، تەپەككۈر) دېگەن شەكىلىمۇ بار. مانا مۇشۇنداق «ئوق، ئۇغ، ئوي، ئو، ئۆگ» دېگەن مەنىداش تومۇرغا --- غۇز (گۈز، قۇز)، گۈر قوشۇمچىلىرى قوشۇلۇش بىلەن ئۇغ = ئوي + غۇز / --- غۇز < ئوي + غۇز، ئو + غۇز، يەنى ئوققۇچى، پەملىگۈچى، چىۋەر، قۇدرەتلىك دېگەن مەنىدىكى سۆز كېلىپ چىققان (بۇ ھەقتە باسكاكوۋنىڭ «سوۋېت تۈركىلوگىيىسى» ژۇرنىلىنىڭ 1985 - يىللىق 1 - سانىغا بېسىلغان رۇس تىلىغا كىرگەن تۈركىي سۆزلەر ھەققىدىكى ماقالىسىگە قاراڭ).

شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى

دانىيە ئالىمى تومسېن «غۇز» — ھازىرقى روسىيەنىڭ شەرقىي قىسمىدىكى مەملىكەتلەرنىڭ ئومۇمىي نامى، ئۇلارنىڭ تىلىدىكى بىر ئالاھىدىلىك شۇكى، «ر» تاۋۇشى دائىم «ز» تاۋۇشى بىلەن ئالمىشىدۇ، مەسىلەن، ئون ئۇيغۇر = ئون ئوغۇز^① دەيدۇ.

بىزگە مەلۇمكى، تۈركىي تىللاردىكى قوشۇمچىلار ئەسلىدە تۈپ سۆزلەردىن ئۆزگەرگەن. مۇشۇ نۇقتىدىن قارىغاندا، غۇر (قۇر، گۇر)، كۇز، غۇز، (قۇز، گۇز)، كۇز قوشۇمچىلىرىمۇ ئەسلىدە بىر مۇستەقىل سۆز بولغان. «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا «كۇز» دېگەن بىر سۆز بولۇپ، ئۇنى مەھمۇت قەشقىرى «كۈچلۈك، قۇدرەتلىك» دەپ ئىزاھلىغان («دىۋان، 1 - توم، 425 بەت»). مۇشۇ سۆزنى «غۇز، (قۇر، گۇز) كۇر...» قوشۇمچىلىرىنىڭ مۇستەقىل سۆز ھالىتىدە ساقلانغان بىر ۋەكىلى دەپ چۈشەنسەك، «غۇر (قۇر، گۇر)، غۇز، (قۇز، كۇز - گۇز)» لەرمۇ ئەسلىدە كۈچلۈك دېگەن مەنىدىكى مۇستەقىل سۆزنىڭ ھەر خىل تەلەپپۇز ۋارىيانتلىرى بولۇشى، بۇلارنىڭ قەدىمكى ئالتاي دەۋرىدە كۈچلۈك دېگەن مەنىدىكى «كۇر» سۆزىدىن كەلگەن بولۇشى مۇمكىن. مەسىلەن، ئال + غۇر (ئالغۇر)، كۇر + گۇر (كۇر گۇر).

مۇشۇ نۇقتىدىن قارىغاندا، ئوغۇر، ئوغۇز، (يوغۇر، ئۇيغۇر) سۆزلىرى ئۇق — ئۇغ دېگەن پېئىل تومۇرىغا «غۇر» ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش قوشۇمچىلارنى قوشۇش بىلەن ئەمەس، كۈچلۈك دېگەن مەنىدىكى «غۇر، قۇر، گۇر، كۇر» دېگەن سۆز ئالدىغا ئەقىسلىق دېگەن مەنىدىكى ئۇغ، ئۇق، ئۆگ، ئۆك، ئوي دېگەنگە ئوخشاش ئېنىقلىغۇچى قوشۇلۇپ ياسالغان بولۇشى مۇمكىن. ئۇغ + غۇر، ئۇق + غۇر دېگەن بىرىكمىلەر تەركىبىدىكى قاتار كەلگەن ئىككى «غ» ياكى «ق — غ» لارنىڭ تەلەپپۇزىدا بىرىكىپ كېتىشى (يەنى ئۇغ + غۇرنىڭ ئۇغۇر بولۇپ كېتىشى) تۈركىي تىللارنىڭ فونېتىك قانۇنىيىتىگە تامامەن ئۇيغۇن كېلىدىغان ھادىسە.

«ئوغۇر، ئوغۇز ۋە ئۇيغۇر» دېگەن سۆزلەرنىڭ ئاخىرىدىكى «ر» ۋە «ز» مەسىلىسىگە كەلسەك، «ز» دىئالېكتىدا سۆزلەيدىغان رايونلاردا «ئوغۇر» دېگەن بولسا، «ر» دىئالېكتىدا سۆزلەيدىغان رايونلاردا «ئوغۇز» دېيىلگەن. ھازىرقى چىۋاشلاردا ھېلىمۇ «ر» دىئالېكتى ساقلىنىپ قالغان. شىنجاڭ كۇچا رايونىدا «ز»

① تومسېن: «موڭغۇلىيىدىن تېپىلغان تۈرك مەڭگۈ تېشىغا كىرىش سۆز» (خەن رۇلىن تەرجىمە قىلغان).

دىئالېكتى ھېلىمۇ مەۋجۇت. مەسىلەن، «ئۆيگە كىرىپ» دېگەن سۆز كۇچادا «ئۆيگە كىرىپ» دېيىلىدۇ.

ئۇيغۇر سۆزى مەيلى ئۇق - ئۇغ دېگەن پېئىل تومۇرىغا غۇر (قۇر) قوشۇم چىسى قوشۇلۇپ ياسالغان تۈپ سۆز بولسۇن ياكى ئۇق - ئۇغ دېگەن سۆزگە كۈچ دېگەن مەنىدىكى غۇر - كۇر سۆزى قوشۇلۇپ ياسالغان بولسۇن، ئۇ يەنىلا «ئەقىل، كۈچ» دېگەن مەنىنى ئاڭلىتىدۇ. شۇڭا «ئۇيغۇر» دېگەن ئېتىنىك نام (بۇنىڭ ھەر خىل ۋارىيانتلىرى بولغان ئوغۇر، ئوغۇز، بوغۇر دېگەن ناملار بۇنىڭ ئىچىدە) «چىۋەر، ئەقىل، كۈچلۈك، جەسۇر» دېگەن مەنىلەرنى بىلدۈرىدۇ. ①

«ئۇيغۇر» دېگەن سۆزنىڭ شۇ مەنىدە ئىكەنلىكىنى قەدىمكى زاماندا ئۇيغۇر ئالىملىرىمۇ چۈشەنگەن. شۇڭا، ئورخۇن - ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ قاغانى تونباغا تارقان 789 - يىلى تاڭ سۇلالىسىنىڭ 迴纥 (خۇيخې - ئۇيغۇر) دېگەن سۆزدىكى خې (纥) خېتىنى كۆكتە پەرۋاز قىلىدىغان جەسۇر، ئەقىللىق قۇشلارنى بىلدۈرىدىغان «鶻» (گۇ) بىلەن يېزىشنى تەلەپ قىلغان. دېمەك، «ئۇيغۇر» دېگەن ئېتىنىك نامىنىڭ مەنىسى «ئىتتىپاقلىق، ئۇيۇشقا قىلىق» دېگەن بولماستىن، «ئەقىللىق، جەسۇر» دېگەن مەنىنى ئۇقتۇرىدۇ. ئوغۇز سۆزىنىڭ قوي قوزىلىغاندىن كېيىنكى تۇنجى ئوغۇز سۈت مەنىسىدە بولماستىن، ئۇيغۇر دېگەن سۆز بىلەن ئوخشاش مەنىدىكى سۆز ②.

دېمەك، بەزى تارىخ كىتابلىرىدا ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكلىرى توغرىسىدىكى خاتىرىلەرنىڭ يۇقىرىقى كۆز قاراشنى تولۇقلاشقا ياردىمى بار.

(1) «كونا تاڭنامە. ئۇيغۇرلار تەزكىرىسى» دە «回鶻» (خۇيگۇ - ئۇيغۇر) شۇڭقار دەك چەت دەس، باتۇر دېگەن مەنىدە دېيىلگەن. «تاڭ سۇلالىسىگە دائىر مۇھىم بايانلار» (唐会要) «كونا بەش دەۋر تارىخى» (旧五代史) قاتارلىق خەنزۇچە كىتابلار - دىمۇ شۇ مەنىدىكى خاتىرىلەر بار.

① ئىبراھىم مۇتىمىنىڭ «ئۇيغۇر دېگەن ئىسىمنىڭ ئېتىمولوگىيىسى ۋە مەنىسى» دېگەن ماقالىسىنىڭ قول يازمىسىغا قاراڭ.

② قاسىم ئارىشىنىڭ «ئۇيغۇر ئاتالغۇسىنىڭ ئېتىمولوگىيىسى» دېگەن ماقالىسىگە قاراڭ.

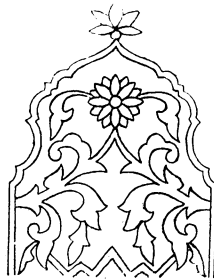
شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى

(2) مەھمۇت قەشقىرى « تۈركىي تىللار دىۋانى » دا ئىسكەندەر زۇلقەر-
 نەينىنىڭ شەرققە يۈرۈش قىلغاندا ئۇيغۇر ئەسكەرلىرىنىڭ ئوقيا ئېتىشىنىكى
 ماھىرىلىقىغا بەرگەن باھاسىنى رىۋايەت شەكلىدە تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن.

(3) ئەرەب تارىخ - جۇغراپىيە شۇناسى مەسئۇدى (MaS udi) « ئالستۇن
 يايلاق » ناملىق كىتابىدا، ئۇيغۇرلارنىڭ باشقا تۈركىي تىلدىكى خەلقلەرگە
 قارىغاندا ئەڭ باتۇر ئىكەنلىكىنى بايان قىلغان.

(4) ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركىي تىلدىكى خەلقلەر ئەزەلدىن باتۇرلۇقنى
 قەدىرلەيدىغان ئەنئەنىگە ئىگە. مەسىلەن، ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركىي قەۋملەر
 قەدىمدە ئوغۇل بالا تۇغۇلۇپ تا بىرەر باتۇرلۇق كۆرسەتمىگىچە ئۇنىڭغا ئىسىم
 قويمايتتى. شۇڭا ئۇلار كىچىكىدىنلا ئات ئۈستىدە قورال مەشىقى قىلىشقا ئادەتلىنەت-
 تى. ئۇلار ئات ئۈستىدە كېتىۋېتىپ ئوقيانى نىشانغا تەككۈزەلىگەنلەرنى جەڭچى
 ھېسابلىغان. ھەتتا ئۇچۇپ كېتىۋاتقان شۇڭقارنى ئېتىپ چۈشۈرگەنلەرنى جەڭچى
 ھېسابلىغان. بالىلارنى كىچىكىدە قويغا مىندۈرۈپ مەشىق قىلدۇرغان ①.
 دېمەك، ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ پىسخىك خاراكتېرىگە ئاساسلانغاندا، « ئۇيغۇر »
 دېگەن سۆزنىڭ ئېتىمولوگىيىسى كېيىنكى كۆز قاراشلارنى ئاساس قىلسا مۇۋاپىق
 بولىدۇ.

① ئابدۇرېھىم ھەبىبۇللا: « ئۇيغۇرلارنىڭ ئېتىنىك نامى توغرىسىدا ئىزدى-
 نىش » (« شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى »، 1986 - يىلى، 2 - سان
 153 - بەت) .





ئۇيغۇرلارنىڭ خەلق * (نارودنوست) بولۇپ

شەكىللەنمىشى توغرىسىدا

ئۇيغۇر سايرانى، ھەبېۋىلا خوجا

ئۇيغۇرلارنىڭ خەلق (نارودنوست) بولۇپ شەكىللەنمىشى مەنبەلىرى ناھايىتى يىراق قەدىمكى ۋاقىتلاردىن باشلىنىدۇ. ئۇيغۇر خەلقى موڭغۇل دالىلىرى، ئوردوس ۋە قەدىمكى شىنجاڭنىڭ كەڭ تېررىتورىيىسىدە ئەڭ قەدىمكى زامانلاردىن بۇيان ياشاپ كەلگەن. ئاساسەن شۇ يەرلىك تۈپ قەبىلىلەر ۋە قەبىلە بىرلەشمىلىرىدىن تەدرىجىي شەكىللەنگەن. خەلقنىڭ شەكىللەنمىشى قەدىمكى زامان ۋە ئوتتۇرا ئەسىرلەرنىڭ دەسلەپكى دەۋرلىرىدىكى ئەڭ چوڭ ئېتنىك ۋە سىياسىي ۋەقەلەر، ئىگىلىك شەكىللىرىنىڭ تەدرىجىي تەرەققىي قىلىشى ۋە ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەردىكى ئىجابىي يۈكسىلىشلەر ھەمدە فېئودالىزمنىڭ شەكىللىنىشى، مۇستەھكەملىنىشى بىلەن زىچ باغلىنىشماقتۇر.

مىللەتلەر تەرەققىياتىغا ماركسىزم نۇقتىئىنەزىرى بويىچە قارىغاندا، «خەلق» دېگەن مۇئەييەن بىر تېررىتورىيىدە شەكىللەنگەن، ئورتاق تىلغا ئىگە بولغان ئىنسانلارنىڭ مۇستەھكەم ئۇيۇشمىسىنى، ماددىي ھايات ۋە مەنەۋى مەدەنىيەتنىڭ مۇستەھكەم ئومۇملۇقىنى ھەمدە سىرتقا نىسبەتەن ئۆزىنىڭ ئېتنىك نامى، ئېتنىك ئېگىزىغا ئىگە بولغان ئادەملەرنىڭ ئومۇملۇقىنى كۆرسىتىدۇ. خەلقنىڭ مانا مۇشۇ خوسۇسىيەتلىرى شۇ خەلقنىڭ ئۆزىنىڭ ئەنئەنىسى، ئۆرپ - ئادەتلىرىدە ئىپادىلەنىدۇ. خەلقنىڭ ئېتنىك ئېگىزىنىڭ تەرەققىياتى قەدىمىدە شۇ خەلقنىڭ ئۆزىنىڭ ئىجتىمائىي تېررىتورىيىلىك تەشكىلىنى (جۈملىدىن دۆلىتىنى) تەكلىپكەشكە بولغان ئىنتىلىشىدا گويا بىر قانۇنىيەتتە كىلا

* بۇ يەردە نەزەردە تۇتۇلماۋاتقان «خەلق» دېگەن ئاتالغۇ كاپىتالىزم دەۋرىدە شەكىللەنگەن مىللەتنىڭ فېئودالىزم، ھەتتا قۇلدارلىق دەۋرىدىكى شەكىلىنى كۆرسىتىدۇ. لېكىن مانا مۇشۇ ئۇقۇمغا «نارودنوست» دەپ نام بەرگەن. بەزىلەر بۇنى خەنزۇچىغا «部族» دەپ تەرجىمە قىلىدۇ.

شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى

ئىپادىلەنمىپ كەلدى.

«خەلق» كونا كىتابى ئىجتىمائىي مۇھىت ئىچىدە شەكىللەنمىدۇ، راۋاجلىنىدۇ. شۇڭلاشقا ئۇ، ئېتىبارغا ئىجتىمائىي ئومۇمىيلىققا ئىگە بولغان بولىدۇ، ئاساسەن، قىسقىچە ۋە قىسقىچە خەلق تۈزۈمىگە خاس بولغان بولىدۇ.

خەلقنى كاپىتالىستىك فورماتسىيىدىن ئاۋۋالقى شارائىتتا ئىجتىمائىي ۋە تەبىئەت باراۋەرسىزلىكى مەۋجۇت بولىدۇ، تېرىتورىيىلىك مۇناسىۋەتلىرىمۇ مەلۇم دەرىجىدە كېڭەيگەن بولىدۇ. نۇرغۇنلىغان خەلقلەرنىڭ، بولۇپمۇ ئۇلارنىڭ تارىخىنىڭ ئىپتىدائىي باسقۇچىدا مۇنداق ئىككى خىل ئېتىبارغا ئىگە، يەنى بىرى، ئۆزىنىڭ شۇ خەلققە خاس ئېتىبارى؛ يەنە بىرى، شۇ خەلقنىڭ تەركىبىگە كىرگەنلىكى ئۆزى مەنسۇپ بولۇپ كەلگەن مۇستەقىل يەرلىك گۇرۇپپا ئېتىبارى (كۆچمەن ۋە يېرىم كۆچمەن خەلقلەردە بولسا ئۇرۇق ۋە قەبىلىگە مەنسۇپلۇق ئېتىبارى) مەۋجۇت بولۇپ كېلىدۇ. مانا مۇشۇنداق ئەھۋال ئوتتۇرا ئاسىيادىكى تۈركىي تىلىدا سۆزلەشكۈچى خەلقلەرنىڭ ھەممىسىدە، جۈملىدىن ئۇيغۇرلاردىمۇ مەۋجۇت. بۇنداق ئۇرۇق - قەبىلىلەر ئىپتىدائىي جامائەت تۈزۈمىدىكى ئۇرۇق - قەبىلىلەردىن سۈپەت جەھەتتە كەسكىن پەرق قىلىدۇ. مانا مۇشۇ كېيىنكىلىرى بولسا ئىجتىمائىي ئورگانىزم بولۇپ، ئۇ، ئادەتتىكى قان قېرىنداشلىق ئىتتىپاقى ئەمەس، پەقەتلا ئەنە شۇنداق تارىخىي جەريانلارنىڭ ئالاھىدە خۇسۇسىيەتلىرى تۈپەيلى، «ئىككىلىمچى ئۇرۇق - قەبىلە» تەشكىللىرىدە قان قېرىنداشلىق مۇناسىۋەتلىرى تېخى ئۆز ئەھمىيىتىنى يوقاتمىغان، كېنا لوگىيىلىك شەجەرلەر (ئۇرۇقلار تارىخى) نىڭ رولى دېگەندەك يوقىلىپ كەتمىگەن، ئۇرۇق - قەبىلە ئېگىزلىكى ساغىندىلىرى مەۋجۇت بولغان بولىدۇ. تىلدىكى دىئالېكت پەرقلىرى بىلەن بىللە، ماددىي مەدەنىيەتتىكى قىسمەن پەرقلەرمۇ ساقلىنىپ قالغان بولىدۇ.

بۈگۈنكى ئىلىم - پەن دۇنياسىدا، خەلقلەرنىڭ ئىپتىدائىي (كېلىپ چىقىشى) مەسىلىسىنى تەتقىق قىلىشتا قوللىنىلىدىغان ئورتاق بىر ئۇسۇل مۇقىملاشتى. ئۇ بولسىمۇ تارىخ، ئارخېئولوگىيە، ئانتروپولوگىيە، ئېتنوگرافىيە ۋە تىلشۇناسلىققا دائىر ماتېرىياللار، شۇنىڭدەك باشقا پەن تۈرلىرىنىڭ ماتېرىياللىرىغا ئاساسلىنىپ تۇرۇپ، ھەر تەرەپلىمە مۇلاھىزە يۈرگۈزۈپ، مەلۇم يەكۈنگە كېلىشتىن ئىبارەت. ئۇيغۇرلارنىڭ خەلق بولۇپ شەكىللەنىشىمۇ پەقەت مۇشۇنداق ئورتاق ئۇسۇل بىلەن تەتقىق قىلىش لازىم.

ئۇيغۇرلارنىڭ خەلق بولۇپ شەكىللەنىشىنىڭ جەريانى، باشقا خەلقلەرنىڭكىگە ئوخشاش، ئۇيغۇرلار تەرىپىدىن ئۇزاق ئەسىرلەر داۋامىدا ئاسسىمىلياتسىيە قىلىنغان

باشقا ئېتىمىك تەركىبلەرنىڭ ئۇزۇنغا سوزۇلغان مۇرەككەپ تەرەققىيات جەريانىدۇر. بەزى قەبىلىلەر ئۇيغۇرلار تەركىبىگە كىچىكرەك تەركىب بولۇپ كىردى، بەزى قەبىلىلەر ئاساسىي يادرو بولۇپ كىردى ۋە ئىزچىل ھالدا ئۆزلىرىنىڭ نىسبىتىنى ئۆزگەرتىپ كەلدى. ئېتىمىك ئومۇملۇقنىڭ تەرەققىياتىدىكى يېڭى باسقۇچقا ۋەكىللىك قىلدى.

يۇقىرىدا ئېيتقانلىرىمىزنىڭ ئۆزىلا ئۇيغۇرلارنىڭ خەلق بولۇپ شەكىللىنىشىنى تەتقىق قىلىشنىڭ مۇرەككەپلىكىنى، چېتىلىش دائىرىسىنىڭ ناھايىتى كەڭلىكىنى، شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ بۇ مەسىلىنىڭ مۇشكۈل مەسىلە ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپتۇ. شۇنداق بولۇشىغا قارىماي، بۇ ساھەدىكى تەتقىقاتلار داۋاملاشماقتا.

بىزنىڭ قولىمىزدا يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنىپ ئۆتۈلگەن ساھەلەرگە ئائىت ماتېرىياللارمۇ ناھايىتى چەكلىك.

ئۇيغۇرلار ئۇيغۇر خاقانلىقى قۇرۇلغان يىللاردىلا مۇئەييەن بىر تىپىدىكى، مۇئەييەن بىر تىلغا، مۇئەييەن بىر يېزىققا، ئېتىمىك جەھەتتە بىر ئومۇملۇققا ئۇيۇشۇپ بولغانىدى. بىز مانا شۇلارغا ئائىت كۆنكىرىت ئەھۋاللارنى ئۇيغۇر خاقانلىقى دەۋرىگە مەنسۇپ يازما يادىكارلىقلار — تاش پۈتۈكلەردىمۇ ناھايىتى ئوچۇق كۆرىمىز. خاقان گۈل بويلا (742 — 756 - يىللار) نىڭ ئوغلى مويۇنچۇرغا بېغىشلانغان ئابىدىدە ئون ئۇيغۇر ۋە توققۇز ئوغۇز قەبىلىلىرىنى بىرلەشتۈرۈپ، ئۇلارنى 100 يىل ئىدارە قىلدىم، دېگەن مەزمۇندىكى تېكىست بار. خاقان مويۇنچۇر شەرىپىگە ئورنىتىلغان بۇ تۆھپە مەڭگۈ تېشىدىكى تېكىستلەرنىڭ مەزمۇنى ئۇيغۇرلارنىڭ ئۇيۇشقان مۇئەييەن بىر دەۋرىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ. «ئۇيغۇر» دېگەن نام ئۇيغۇرلار ئىتتىپاقىغا كىرگەن ھەممە قەبىلىلەرگە ئورتاق نام بولۇپ قالغان. بۇ ئەھۋالنى بىز سودىچىن يادىكارلىقىمۇ ئۇچرىتىمىز. سودىچىن ئابىدىسىدە: «*ujvujārihta*» (ئۇيغۇر يېرىدە) دېگەن خەت ئويۇلغان. ئەگەر «ئۇيغۇر» دېگەن ئاتالغۇ ھەممە خالايسىمىز ئورتاق مەنسۇپ بولۇپ قالغان بولسا، بۇ ئابىدىدە «ئون ئۇيغۇر يېرىدە» دەپ پۈتۈلگەن بولار ئىدى. بۇ يەردە شۇنى ئىزاھلاپ ئۆتۈش زۆرۈركى، ئابىدىدە پۈتۈكچىلەرنىڭ «ئۇيغۇر» دېگەن نامىنىڭ ھەممىگە ئورتاق نام بولۇپ قالغانلىقىنى ناھايىتى ئېنىق چۈشىنىپ تۇرۇپ يازغانلىقى شۈبھىسىز دۇر.

خاقانلىق مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان مەزگىللەردە، ئۇيغۇرلار ئۆز تەرەققىياتىدا خېلى ئالغا باستى. ئۇيغۇرلار ئىجتىمائىي ۋە ئېتىمىكلىق تارىخىنىڭ يېڭى باسقۇچىغا قەدەم تاشلىدى، ئۇلاردا فېئوداللىق مۇناسىۋەتلەر تەرەققىي تاپتى، ئۇلار ئىپتىدائىي جامائە دەۋرىدىكى ئۇرۇقچىلىق - بۆلۈنۈشلەرنى كۆرسىتىپ تۇرىدىغان شامان دىنىنىڭ

شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى

ئورنىغا پۈتكۈل خالايمىز ئېتىقاد قىلىدىغان مانى دىنى، كېيىن بۇددا دىنىنى قوبۇل قىلدى؛ ھاكىمىيەت تۈزۈمىدە خاقانلىق ئاتىدىن بالغا مىراس قالىدىغان بولدى. مۇشۇ ئۆزگىرىشلەر بىلەن بىللە، ئۇيغۇر تىلى تەرەققىياتىمىز زور ئۆزگىرىشلەر يۈز بەردى.

تىل — ئىنسانلارنىڭ ئېتىنىك جەھەتتە كىمگە مەنسۇپلۇقىنى بىلدۈرىدىغان مۇھىم ئامىللارنىڭ بىرى، چۈنكى تىل تارىخى ئەمەلىيەتنى ھېسابقا ئېلىپ تۇرۇپ، «خەلق» نىڭ كېلىپ چىقىشىنى ئېنىقلاشقا، كېيىنكى باغلىنىشىمىزنى كۆزىتىشكە ئىمكانىيەت يارىتىپ بېرىدۇ.

ئورخۇن ئۇيغۇر خاقانلىقى ھۆكۈم سۈرۈپ تۇرغان مەزگىللەردە، ئۇيغۇرلارنىڭ ئېتىنىك ئومۇملىقىغا شەرقىي تۈرك خاقانلىقىدىكى بىر قانچە قەبىلە ئاساسىي تەركىب بولۇپ كىردى. خاقانلىق تەركىبىدىكى ھەر قايسى تۈركىي قەبىلىلەرنىڭ تىللىرى تەدرىجىي ھالدا ئۆز ئارا يېقىنلىشىپ، تۈرلۈك دىئالېكتلارنىڭ پەرقى ئازىيىپ (مەلۇم دىئالېكت، شەۋە پەرقلەرى ساقلىنىپ تۇرسىمۇ)، ئاخىرى ئومۇمىي ئۇيغۇر تىلى — قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى، يەنى ئۇيغۇر خەلق تىلى بولۇپ شەكىللەندى. ئورخۇن دەۋرىدىكى ئۇيغۇر تىلى ھەققىدە يەنە شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، بۇ دەۋردىكى ئۇيغۇر تىلى باشقا تۈركىي قەبىلىلەرنىڭ، شۇنداقلا سوغدىلىقلارنىڭمۇ لۇغەت فوندىدىكى سۆزلەرنى قوبۇل قىلدى. بۇنداق قوبۇل قىلىنغان سۆزلەر ئۇيغۇرلار مانى دىنىنى قوبۇل قىلىپ، مانى دىنى تېكىستلىرى ۋە بۇددا دىنى تېكىستلىرىنى ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىش جەريانىدا تېخىمۇ كۆپ بولدى. ئەمما باشقىلارنىڭ سۆزلىرىنى قوبۇل قىلىش ئۇيغۇر تىلىنىڭ تىل تۈزۈلۈشى، گىرامماتىكىلىق ئالاھىدىلىكى قاتارلىقلارغا ئۆزىنىڭ تەسىرىنى كۆرسىتىلمىدى، بەلكى بىرلىككە كەلگەن ئېتىنىك ئومۇملىق نەتىجىسىدە مەدەنىيەتنىڭ ئورتاق ئامىللىرىنىڭ شەكىللەنگەنلىكى، ئورتاق يازما يادىكارلىقلارنىڭ مەيدانغا چىققانلىقى سەۋەبلىك، ئۇيغۇر تىلى ئۆزىنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈن تېخىمۇ قولايلىق شارائىتلارغا ئىگە بولدى، خالاس.

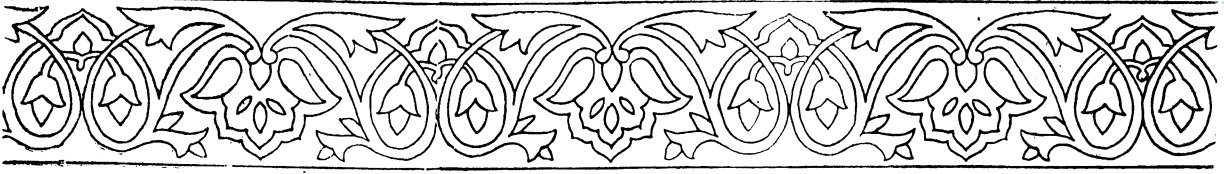
دەسلەپكى ئۇيغۇر تىلىدىكى يازما يادىكارلىقلار تىلى مەركىزىي ئاسىيادىكى باشقا تۈركىي تىللارغا ناھايىتى يېقىن ئىدى. ئۇيغۇرلارنىڭ كېيىنكى دەۋرلەردىكى يازما يادىكارلىقلىرىنىڭ تىلى باشقا ئەدەبىي تىللارنىڭمۇ تەسىرىگە ئازدۇر — كۆپتۈر ئۇچرىغان. تىل تەرەققىياتىدىكى بۇ جەرياننى X — XIII ئەسىرلەردە باشقا تىللاردىن ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان ئەسەرلەرنىڭ كۆپلۈكى ۋە ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆز ئەدەبىي-تىنىمىمۇ ناھايىتى تەرەققىي قىلغانلىقى بىلەنمۇ چۈشەندۈرۈش مۇمكىن.

ئۇيغۇر تىلى مۇئەييەن تارىخىي شارائىتىدىكى كۆنكىرىت ئېتىمىك ئومۇملىقنى بارلىققا كەلگەن ۋە باشقا تۈركىي تىللار بىلەن گېنىتىك مۇناسىۋەتلىرىنى ساقلاپ كەلگەن تىلدۇر. ئۇيغۇر تىلىدىكى بۇ ئومۇمىي بىرلىكنى ئورخۇن ئۇيغۇر خاقانلىقى دەۋرىدىكى مەڭگۈ تاشلارغا ئويۇلغان تېكىستلەرمۇ ئىسپاتلاپ تۇرۇپتۇ.

تارىخ پەنلىرىنىڭ دوكتورى، مەشھۇر ئۇيغۇرشۇناس د. ئى. تېخونوف ئۇيغۇرلار جەمئىيىتىدىكى ئەنە شۇنداق بىر قاتار زور تارىخىي ئۆزگىرىشلەرگە ئاساسلىنىپ، ئۇيغۇرلار ئورخۇن خانلىقى دەۋرىدىنلا خەلىق بولۇپ شەكىللەنىپ بولغانىدى، دېگەن خۇلاسىگە كەلگەن ۋە تۆۋەندىكىلەرنى كۆرسەتكەن: «ئۇيغۇرلارنىڭ بۇ يېڭى تەشكىلى ۋە بۇنىڭ نەتىجىسىدە خاقانلىقنىڭ تىكلەنمىشى، پۈتكۈل خالايقىنىڭ «ئۇيغۇر» دېگەن نامنى قوبۇل قىلىشى ئۇيغۇرلارنىڭ ئېتىمىك جەھەتتىكى مۇستەھكەم بىر ئۇيۇشۇشى ئىدى. بۇ ئەھۋالنى، بۇرۇنقى ئۇرۇق - قەبىلىلەر (ئىتتىپاقىنىڭ ئورنىنى خەلقنىڭ ئالغانلىقى، دەپ چۈشىنىش لازىم، ئىجتىمائىي تەرەققىيات ساھەسىدە ئۇرۇق - قەبىلە مۇناسىۋەتلىرى ئورنىغا فېئوداللىق مۇناسىۋەتلىرىنىڭ تىكلەنگەنلىكى، دەپ قاراش كېرەك»¹. يەنە بەزى تەتقىقاتچىلار بولسا: «شەنجاڭ تېررىتورىيىسىدە فېئودالىزم ناھايىتى تەرەققىي قىلغان، مۇستەھكەم دۆلەتلەر قۇرۇلغان (قەشقەرىيىنىڭ شەرقىدە ئۇيغۇر دۆلىتى، قەشقەرىيىنىڭ جەنۇبىدا قارا خانىلار دۆلىتى)، ئىقتىسادى، مەدەنىيىتى راساگۈللەپ ياشىغان XI - XII ئەسىرلەردە ئۇيغۇرلار خەلىق بولۇپ شەكىللەنگەن»² دەيدۇ. پىشقەدەم ئۇيغۇرشۇناس د. ئى. تېخونوف بىر قاتار مۇھىم تارىخىي پاكىتلارغا ئاساسەن، مانا مۇشۇ كېيىنكى خۇلاسىگە «ئالدىراپ بالدۇرراق چىقىرىپ قويۇلغان خولاسە ئىكەن»³ دەپ باھا بېرىدۇ.

840 - يىلى ئۇيغۇر خاقانلىقىنىڭ مەغلۇبىيەتكە يولۇقۇشى ئۇيغۇرلار ئۈچۈن چوڭ بىر ئوڭۇشسىزلىق بولغان بولسىمۇ، ئەمما بۇنىڭلىق بىلەن ئۇيغۇرلارنىڭ ئېتىمىك ۋە ئىجتىمائىي جەھەتلەردىكى تەرەققىياتى توختاپ قالمىدى، بەلكى تەڭرى تاغلىرى ئەتراپىدا ئۆزلىرىنىڭ تېخىمۇ مۇستەھكەم دۆلەتلىرىنى بەرپا قىلدى. بۇددىزم مەدەنىيىتىنى ئاساس قىلغان ئىدىقۇت ئۇلۇغ ئۇيغۇر دۆلىتى، ئىسلام مەدەنىيىتى ئاساسىدىكى قارا خانىلار دۆلىتى مانا شۇ جۈملىدىندۇر. مۇشۇ ئىش تۈپەيلى، بۇرۇنقى تۈزسىزلىق بويىچە راۋاجلىنىۋاتقان ئېتىمىك تەرەققىيات جەريانى بىر مەزگىل ئەگرى - توقاي يوللارنى بېسىپ ئۆتۈشكە مەجبۇر بولدى. چۈنكى بىر ئومۇمىي ئېتىمىك بىرلىك ئىككىگە بۆلۈنۈپ كەتتى. ئەمما بۇ يەردە شۇ نەرسە ئالاھىدە دىققەت قىلىشقا ئەرزىي-

(داۋامى 101 - بەتتە)



تۈركلەر ۋە تۈرك تارىخى توغرىسىدىكى

تەتقىقاتلار

ئابلەت نۇردۇن

تۈركلەر (كۆك تۈركلەر) مىلادى VI ئەسىردىن VIII ئەسىرگىچە موڭغۇل دالاسىنىڭ شىمالى، غەربىي رايون (شىنجاڭ ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىنى كۆرسىتىدۇ) دا دەۋران سۈرگەن قەدىمىي مىللەت بولۇپ، ئېلىمىز تارىخىغا، جۈملىدىن شىنجاڭ تارىخىغا، شۇنداقلا ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخىغا زور تەسىر كۆرسەتكەن.

تۈركلەر مىلادى VI ئەسىردە ئالتۇن تاغ (ئالتاي تېغى) نىڭ جەنۇبىدا كۆچمەن چارۋىچىلىق قىلغان. دەسلەپكى مەزگىلدە جۇجىلار (ئاۋاز تۈركلىرى) گە بېقىنىپ، ئۇلارنىڭ تۆمۈرچى قۇللىرى بولغان. غەربىي ۋېي خاندانلىقىنىڭ داتۇڭ 12 - يىلى (مىلادى 546 - يىلى) تۈركلەرنىڭ باشلىقى تۈمەن (تۈرك رۇنىڭ يېزىقىدىكى مەڭگۈ تاشتا بۇمىن دېيىلگەن) جۇجىلارغا قارشى يۈرۈش قىلماقچى بولۇۋاتقان تۇرالارغا ھۇجۇم قىلىپ، ئۇلارنى تارمار قىلغان، ئۇلارنىڭ بەش تۈمەن تۈتۈننى ئۆزىگە قوشۇۋالغان («جۇسۇلالىسى تارىخى» 50 - جىلدقا قاراڭ). ئۇ 552 - يىلى جۇجىلارنى قاتتىق مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىتىپ، تۈرك خانلىقى (كۆك تۈرك خانلىقى دەپمۇ ئاتىلىدۇ) نى قۇرغان ۋە ئۆزىنى ئىلىگە قاغان (ئىلىك - ئەلنىڭ خوجايىنى، ھۆكۈمرانى دېگەن مەنىدە) دەپ ئاتىغان. ئۆتۈكەن تېغى (بۈگۈنكى ھانگاي تېغىنىڭ شەرقىي قىسمى) دا پايتەخت (بارىگاھ) تەسىس قىلغان. تۈركلەرنىڭ يېزىقى، ئەمەلدارلىق تۈزۈمى، جازا، باج قانۇنى بولغان. تۈرك خانلىقىدا قاغاندىن قالسا، يابغۇ، شاد، تېگىن (تىمكىن)، ئېلتە بىر، تۈتۈن بەگ قاتارلىق 28 دەرىجىدىكى ئەمەلدارلار بولۇپ، بۇ ئەمەللەر ئاتىدىن بالغا مىراس قالاتتى. تۈرك قاغانلىرى ئاشنا ئۇرۇقىدىن چىققان. تۈرك خانلىقى تازا قۇدرەت تاپقاندا، ئۇنىڭ تېررىتورىيىسى شەرقتە لياۋخەي دېڭىزى، غەربتە كاسپىي دېڭىزى (بەزى ماتېرىياللاردا ئارال دېڭىزى دېيىلىدۇ)، شىمالدا

تۈرك تارىخى توغرىسىدىكى تەتقىقاتلار

بايقال كۆلى، جەنۇبتا ئامۇ (جەيخۇن) دەرياسىنىڭ جەنۇبىغىچە كېڭەيگەن. تۈرك خانلىقى جۇڭگو بىلەن غەربنىڭ قاتناش يولى ۋە «يىپەك يولى» نى كونترول قىلغان بولغاچقا، جۇڭگو بىلەن غەربنىڭ ئىقتىساد، مەدەنىيەت ئالاقىسى جەھەتتە ناھايىتى مۇھىم رول ئوينىغان. تۈرك خانلىقى دائىرىسىدىكى خەلقلەرنىڭ ئۆز ئارا قوشۇلۇشىنى ئىلگىرى سۈرگەن. ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ ھاكىمىيەت تۈزۈمى تۈرك خانلىقىنىڭكىگە تەقلىد قىلىنغان. تۈركلەر قوللانغان ئەمەل، مەنسەپ ناملىرى، مەسىلەن، تېگىن، بەگ قاتارلىقلار يېقىنقى دەۋرلەرگىچە ئۇيغۇرلار ئارىسىدا قوللىنىلغان. تۈمەن قاغان ئىمىنىسى ئىستەمىنى غەربكە يۈرۈش قىلىشقا ئەۋەتىپ، ئېفتالىتلارنى يوقاتقان، پارسلارنى مەغلۇب قىلغان. ئىستەمى «غەرب تەرەپ قاغانى» دەپ ئاتىلىپ، خانلىقنىڭ غەربىدىكى زېمىنىنى ئىدارە قىلغان. 582 - يىلى تۈرك خانلىقىنىڭ بۈيۈك (چوڭ) قاغانى ئىمىشپارا بىلەن غەرب تەرەپ قاغانى تاردۇ قاغان چىقىمىلىغانلىقى ئۈچۈن، تۈرك خانلىقى شەرقىي قىسىم ۋە غەربىي قىسىمدىن ئىمبارەت ئىككى خانلىققا بۆلۈنۈپ كەتكەن. «جۇ سۇلالىسى تارىخى» تۈركلەر تەزكىرىسى» دە: «تۈركلەر ھۇنلارنىڭ باشقا بىر خىل نەسلىدىن، ئۇلارنىڭ ئۇرۇقىنىڭ نامى ئاشنا بولۇپ، باشقىلىرى قەبىلە ئىدى» دېيىلگەن. تۈركلەرنىڭ ئەجدادلىرى توغرىسىدىكى رىۋايەتتە، لەردە تۈركلەرنىڭ ئەجدادى بۆرە ئىكەنلىكى ئېيتىلىدۇ. بۇ گەرچە رىۋايەت بولسىمۇ، بىز بۇنىڭدىن تۈركلەرنىڭ چارۋىچىلىق قىلغانلىقى ۋە بۆرىگە چوقۇنغانلىقىنى قىياس قىلالايمىز. تۈركلەرنىڭ ئېتىنىك مەنبەسىنى ھۇنلار ياكى دىڭلىك، تۇرالارغا باغلايدى-

دۇكى، بۇ خىل پارچىلىنىش ئېتىنىك جەريانلار تەرەققىياتىغا مەلۇم دەرىجىدە توسقۇنلۇق قىلغاندەك قىلىشىمۇ، ئاخىرقى ھېسابتا يەنە قايتىدىن بىرلىككە كېلىپ، ئېتىنىك ئومۇملۇقنى ۋە ئورتاق تىلنى ساقلاپ قالدى. بۇ ئېتىنىك ئومۇملۇق ۋە ئورتاق تىل كېيىنكى تارىخىي تەرەققىيات جەريانىدا تېخىمۇ مۇستەھكەملىنىپ ۋە تاكامۇللىشىپ، بۈگۈنكى ئۇيغۇر خەلقى ۋە بۈگۈنكى ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئاساسى بولۇپ قالدى.

ئىزاھلار:

8410 د. ئى. تخونوف: «X—XIV ئەسىرلەردىكى ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ ئىقتىسادى ۋە جەمئىيەت تۈزۈمى». 1966 - يىل، موسكۋا - لېنىنگراد، رۇسچە، ئۇيغۇر ساي رانى تەرىپىدىن قىلىنغان ئۇيغۇرچە تەرجىمە (شاپىگراف باسما). III باب.

2 ئى. ۋ. زاخاروۋا: «سوۋېت ئۇيغۇرلىرىنىڭ ماددىي مەدەنىيىتى» ناملىق كىتاب.

شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى

خان كۆز قاراشلار ھېلىمۇ مەۋجۇت، يەنە بەزى تەتقىقاتچىلار بولسا: تۈركىيە رىمىنىڭ ئەجدادى ساكلارنىڭ ماسساگمىت قەبىلىسىدىن كېلىپ چىققان، ئۇلار ئەسلىدە قارا دېڭىز-نىڭ شەرقىي شىمالى، ئارال كۆلىنىڭ غەربىدە ماكانلاشقان بولۇپ، مىلادىدىن ئىلگىرىكى IV ئەسىردە ئالېكساندىر ماكدونىسكى (ئىسكەندەر زۇلقەرنەين) شەرققە يۈرۈش قىلغاندا شەرققە كۆچۈشكە مەجبۇر بولغان، تەخمىنەن مىلادىدىن ئىلگىرىكى III ئەسىردە، موڭغۇل دالاسىنىڭ شىمالغا يېتىپ كەلگەن، پارسلار ساكاتىگراخا-ئۇدالار (ئۇچلۇق قاپلىق ساكلار) دەپ ئاتىغانلار بىلەن بۆرسىنى تۈتەپ قىلغان تۇرا قەبىلىلىرى ئارىسىدىن ئاشنا ئۇرۇقى كېلىپ چىققان، تۈركلەر - ئاشنا ئۇرۇقىنى يادرو قىلىپ، تۈركىي تىلىدا سۆزلىشىدىغان قەبىلە - ئۇرۇقلارنى ئۆزىگە قوشۇۋېلىش (بەزىلىرى تارىخىي تەرەققىيات جەريانىدا تەبىئىي ھالدا قوشۇلۇپ كەتكەن) ئاساسىدا كۆپەيگەن ۋە قۇدرەت تاپقان، دەپ قارايدۇ.

مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتىدىكى تۈرك تارىخى تەتقىقاتچىلىرى تۆۋەندىكى تارىخىي مەنبەلەر: يەنى 1) خەنزۇچە تارىخىي ماتېرىياللار («24 تارىخ» نىڭ بەزىلىرىدىكى «تۈركلەر تەزكىرىسى» ۋە تۈرك تارىخىغا ئائىت جىلدلار، «ئەلنى ئىدارە قىلىش ئۆرنەكلىرى»، «كىتابلار جەۋھىرى»، خۇسۇسىيەتلەر يازغان خاتىرىلەر ۋە باشقىلار)؛ 2) تۈرك - رۇنىك يېزىقىدىكى يادىكارلىقلار («تونىيۇقۇق مەڭگۈ تېشى»، «كەلۈپكەن مەڭگۈ تېشى»، «بىلگە قاغان مەڭگۈ تېشى»، «كۈلچۈر مەڭگۈ تېشى»، «چۇرسىن مەڭگۈ تېشى» قاتارلىقلارنى كۆرسىتىدۇ)؛ 3) ئۇيغۇرلارنىڭ يادىكارلىقلىرى («بايانچۇر مەڭگۈ تېشى»، «تالاس مەڭگۈ تېشى»، «تۈركىي تىللار دىۋانى»، «قۇتادغۇ بىلىك»، «ئوغۇزخان» ۋە باشقىلارنى كۆرسىتىدۇ)؛ 4) باشقا ماتېرىياللار (يۇنان تارىخچىسى ھېرودوتنىڭ IX توملۇق ئەسىرى «تارىخ»، مېرناندېرنىڭ «گرېك تارىخىنىڭ كەمتۈك ۋاراقلىرى»، فىردەۋسى يازغان «شاھنامە»، نامەلۇم ئاپتور تەرىپىدىن يېزىلغان «ھۇدۇدۇلئالەم» («دۇنيادىكى چېگرا پاسىلار تەپسىراتى»)، ئېلىخانلار خانلىقىنىڭ ۋەزىرى راشىددىن يازغان «تارىخنامە»، تامىم. ئىمىن. باخىر-نىڭ ساياھەت خاتىرىسى»، بۇددا دىنىغا ئائىت يادىكارلىقلار، زاڭزۇ ۋە باشقا مىللەتلەرنىڭ يېزىقىدىكى يادىكارلىقلار... قاتارلىقلار ئاساسىدا تەتقىقات ئېلىپ بېرىپ، تۈرك تارىخى تەتقىقاتىدا خېلى زور نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈردى.

ئېلىمىز (تەيۋەننىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ) دە، تۈرك تارىخىغا دائىر تەتقىقاتچىنىڭ سۇلالىسى دەۋرىدە باشلانغان. مەسىلەن، تارىخشۇناس لى گۇاڭنىڭ ئۆز كىتابىدا تۈركلەرنىڭ شىنجاڭ ۋە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى پائالىيىتى ئۈستىدە توختالغان؛ چىڭ سۇلالىسى

لەسنىڭ ئاخىرقى دەۋرىدە ئۆتكەن ئالىم لوجىنيۇ ئورخۇن دەرياسى ۋە باشقا جايلاردىن تېپىلغان تۈركچە مەڭگۈ تاش تېكىستلىرىنى توپلىغان ۋە ئۇنىڭ خەن-زۇچىسىنى ئېلان قىلغانىدى. 30 - يىللاردا، خەن رۇلىنى ئەپەندى غەربنىڭ تۈرك تارىخى جەھەتتىكى تەتقىقات نەتىجىلىرىنى ئېلىمىزگە تونۇشتۇردى ۋە تۈرك تارىخى تەتقىقاتىدا نۇرغۇن ئىجابىي خىزمەتلەرنى ئىشلىدى. ۋاڭ جىڭرۇ قاتارلىقلارمۇ تۈرك تارىخى ئۈستىدە ئىزدىنىپ، خېلى سالىمقى بار بىرمۇنچە ماقالىلەرنى يازدى. لېكىن ئازادلىقتىن بۇرۇن، تۈرك تارىخى توغرىسىدا بىرەر مۇمخۇس ئەسەر يېزىلمىغان.

ئازادلىقتىن كېيىن، ئېلىمىزنىڭ تۈرك تارىخى تەتقىقاتىدا خۇشاللىقلار نەتىجىلەر قولغا كەلدى. ئېلىمىز تارىخشۇناسلىرىدىن فېڭ جياشېڭ، جاڭ شىڭلاڭلار تۈركچە، قەدىمكى ئۇيغۇرچە مەڭگۈ تاش تېكىستلىرىنى ئىزاھلاش جەھەتتە پايدىلىق خىزمەتلەرنى ئىشلىدى. ئالىم ماچاڭشۇ «تۈركلەر ۋە تۈرك خانلىقى» دېگەن كىتابىنى، سېن-جۇڭمىيەن «تۈرك تارىخىدىن توپلام»، «غەربىي تۈرك تارىخىغا ئائىت ماتېرىياللارغا تولۇقلىما ۋە ئىزاھ» دېگەن ئىككى كىتابنى يېزىپ، خەلقئارادا زور تەسىر قوزغىدى. شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى ئوتتۇرا ئاسىيا تەتقىقات ئىنىستىتۇتىنىڭ سابىق مۇئاۋىن باشلىقى ۋاڭ جۈلەي ئۆزىنىڭ «ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخى» دېگەن كىتابىدا تۈرك تارىخى ئۈچۈن ئىككى باب سەھىپە ئاجراتقان. شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلغان «شىنجاڭنىڭ قىسقىچە تارىخى» نىڭ 1-قىسمىدىمۇ تۈرك تارىخىغا دائىر ئەھۋاللار خېلى تەپسىلىي بايان قىلىندى. شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى تارىخ تەتقىقات ئىنىستىتۇتى قەدىمكى زامان تارىخى تەتقىقات ئىشخانىسىنىڭ مۇدىرى، مۇئاۋىن تەتقىقاتچى شۆزۈڭجېڭ «تۈرك تارىخى توغرىسىدا مۇھاكىمە» دېگەن كىتابنى يېزىپ، مىللەتلەر نەشرىياتىغا تاپشۇردى ۋە ئۇنىڭ بەزى بابلىرى مەركەز ۋە ئاپتونوم رايونىمىزدىكى بەزى نوپۇزلۇق تەتقىقات ژۇرنالىلىرىدا ئېلان قىلىندى. بۇلاردىن باشقا، مەملىكىتىمىزدە، جۈملىدىن شىنجاڭدا تۈرك تارىخىغا ئائىت بىرمۇنچە خېلى ۋەزىنلىك تەتقىقات ماقالىلىرى، تەرجىمىلەر (ئاساسلىقى، چەت ئەل ئالىملىرىنىڭ ماقالىلىرىدىن تەرجىمە قىلىنغان ماقالىلەر كۆزدە تۇتىلىدۇ) ئېلان قىلىندى. چەت ئەللەردىمۇ تۈرك تارىخىنى تەتقىق قىلىش خېلى ئىلگىرىلا باشلانغان. سوۋېت ئىتتىپاقى بۇ جەھەتتە خېلى ئالدىنقى ئورۇندا تۇرىدۇ، بولۇپمۇ سوۋېت تارىخشۇناسلىرى ۋە بارتولد، بېرنىشتام، مالوۋ قاتارلىقلار تۈرك تارىخى توغرىسىدا بىر مۇنچە ئەسەر ۋە ماقالىلەرنى يازدى. فرانسىيىلىك مەشھۇر خەنزۇشۇناس چىاۋانېس، خۇندايمېر،

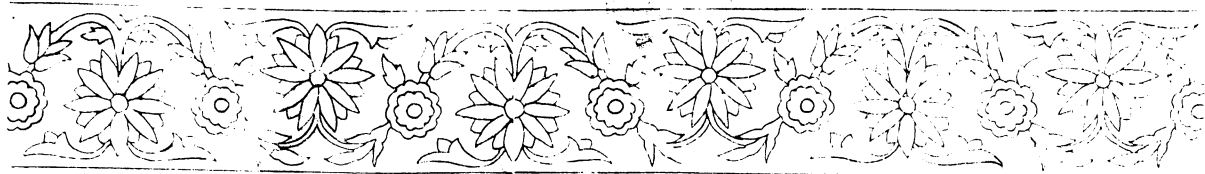
شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى

پېلېئوسوت قاتارلىقلارمۇ تۈرك تارىخى، تۈرك تىلى توغرىسىدا ئەسەر ۋە ماقالىلەرنى ئېلان قىلدى.

ئۇلاردىن باشقا، گېرمانىيە، ئەنگىلىيە، تۈركىيە، فىنلاندىيە، شۋېتسىيە، دانىيە، ۋېنگرىيە، پولشا، چېخوسلوۋاكىيە، رۇمىنىيە، ياپونىيە قاتارلىق ئەللەردىمۇ تۈرك تارىخى، تۈرك مەدەنىيىتى، تۈرك تىلىنى تەتقىق قىلىدىغان تەتقىقات ئاپپاراتلىرى ياكى تەتقىقاتچىلار بار. بىز ئۆزىمىزنىڭ ماتېرىيال مەنبەسى جەھەتتىكى ئەۋزەللىكلىرىمىزنى ۋە ماركسىزىملىق تارىخ تەتقىقات ئۇسۇلى جەھەتتىكى ئۈستۈنلۈكىمىزگە تايىنىپ، چەت ئەللەرنىڭ تۈرك تارىخى جەھەتتىكى تەتقىقات نەتىجىلىرىدىن ۋاقىتىدا خەۋەردار بولساق ۋە ئۇلاردىن تەنقىدىي يوسۇندا پايدىلانسا، تۈرك تارىخى تەتقىقاتىدا يېڭى، تېخىمۇ زور نەتىجىلەرنى، بولۇپمۇ تۈركلەرنىڭ ئېتنىك مەنبەسى، تۈركلەر بىلەن ئۇيغۇرلارنىڭ مۇناسىۋىتى قاتارلىق زور مەسىلىلەردە كىشىنى قايىل قىلارلىق ئىلمىي تەتقىقات نەتىجىلىرىنى قولغا كەلتۈرەلەيمىز.

پايدىلانغان ماتېرىياللار

- (1) «شىنجاڭ تارىخ تەتقىقاتى» (خەنزۇچە، 85 - يىمىل 2 - سان، تۈركلەر قىسمى).
- (2) شۆزۈڭجېڭ: «مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتىدىكىلەرنىڭ تۈرك تارىخى توغرىسىدىكى تەتقىقاتىنىڭ ئومۇمىي ئەھۋالى» (خەنزۇچە، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەن تەتقىقات ئۇچۇرى»).
- (3) ۋاڭ جىز لەي: «ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخى».
- (4) شى يىدىڭ: «ۋېي، جىن، جەنۇبىي - شىمالىي سۇلالىلەر دەۋرىدىكى ئېلىمىزنىڭ شىمال مىللەتلىرىنىڭ مۇناسىۋىتى توغرىسىدا قىسقىچە بايان» (خەنزۇچە، «شىنجاڭ مىللەتلەر تەتقىقاتى خەۋىرى»، 1986 - يىمىل 1 - سان).
- (5) شۆزۈڭجېڭ: «تۈركلەرنىڭ ئەجدادى ھەققىدىكى رىۋايەتلەرنىڭ كېلىپ چىقىشى توغرىسىدا».



قەدىمكى خىتتۇرى شەھىرىنىڭ تارىخىي رولى

ئابلىمىت ئەمىن

قەدىمكى خىتتۇرى شەھىرى (蒲类城) ئۈستىدە توختىلىۋاتقىنىمىزدا ، مىلادىدىن بۇرۇنقى 206 - يىللاردىن سۆز ئېچىشىمىزغا توغرا كېلىدۇ. تارىخىي پاكىتلارغا ئاساسلانغاندا، ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخىي ماكانى بولغان غەربىي رايون دۇنيانىڭ سودا يولى بولغان مەشھۇر «كارۋان يولى» نىڭ مۇھىم بىر قىسمى ئىدى. بۇ كارۋان يولىنى شۇئەينى دەۋرىدىكى چارۋىچى خەلىقلەر ۋە سودىگەرلەر ئاچقان. كارۋان يولى خەن سۇلالىسى دەۋرىدە ئاساسەن ئىككى ئىدى. ئۇنىڭ بىرىسى، ياڭگۈەن ئۆتكىلىدىن چىقىپ، پىشامشان ئارقىلىق تەڭرى تاغ ئېتىكىدىن ئۆتۈپ، كوئىنلۇن ۋە قارا قۇرۇم تاغلىرىنىڭ شىمالىي ئېتىكىنى بويلاپ يەكەنگە كېلىپ، ئاندىن پامىر ئېگىزلىكىنى بويلاپ ئۇلۇغ ياۋچىغا (كۇشان دۆلىتى — باكترىيەنى مەركەز قىلغان) ۋە ئىرانغا باراتتى. بۇ جەنۇبىي يول دەپ ئاتىلاتتى؛ ئىككىنچىسى، يۈمىنگۈەن ئۆتكىلىدىن چىقىپ، ئالدىنقى قانقىل (تۇرپان) ئارقىلىق تەڭرى تاغلىرىنىڭ جەنۇبىي ئېتىكىگە، ئۇ يەردىن پامىر ئېگىزلىكى ئارقىلىق فەرغانە ۋە سوغدىيانا قاتارلىق يەرلەرگە باراتتى. بۇ يول شىمالىي يول دەپ ئاتىلاتتى. كېيىنرەك، دۇنخۇاڭدىن چىقىپ ئېۋىرغول، خىتتۇرى شەھىرى ئارقىلىق تەلەكەندىن ئۆتۈپ، ئەسلى ۋادىسى ۋە ئوتتۇرا ئاسىياغا ئۆتۈپ كېتىدىغان ئوتتۇرا شىمالىي يوللارمۇ ئېچىلدى. بۇ جايلار شۇ دەۋردىكى ھۇن تەڭرىقۇتلۇقىنىڭ ئىلكىدە بولۇپ، ئوڭ قول خان ئوردىسىغا تەۋە ئىدى. ھۇنلار كارۋان يولى بويلىرىغا نۇرغۇن لەڭگەر، سارايلارنى بىنا قىلىپ، يولۇچىلارنىڭ ھەر بىر مەنزىلىدە قونۇپ مېڭىشىغا ئوڭايلىق شارائىت يارىتىپ بېرىپلا قالماي، سودىگەرلەرنى يول بويى مۇھاپىزەت قىلىپ تاغ - داۋان، ئېقىنلاردىن ئۆتكۈزۈپ قويۇپ، ئۇلارنىڭ بىخەتەرلىكىگە كاپالەتلىك قىلاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ بۇ شەھەر - گە غەرب - ۋە شەرقنىڭ سودا كارۋانلىرى، ئەلچىلىرى، سەيياھلىرى ئۈزۈلمەي

قەدىمكى خىتتۇرى شەھىرىنىڭ تارىخىي رولى

كېلىپ - كېتىپ تۇراتتى. شۇنداق قىلىپ، بۇ شەھەر شەرق بىلەن غەرب ئوتتۇرىسىدا ئىقتىساد، مەدەنىيەتنىڭ ئۆز ئارا ئالماشتىرىپ تۇرۇشىدا ئالاھىدە كۆۋرۈك-لىك رول ئوينىغانىدى. خىتتۇرى شەھىرىنى مەركەز قىلغان ھازىرقى بارىكۆل بىلەن مورىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان يېزا - قىشلاقلاردا دېھقانچىلىق ۋە چارۋىچىلىققا راۋاجلىنىپ قالماي، كانچىلىق، مېتالچىلىقمۇ ئالاھىدە تەرەققىي قىلىغانىدى. ھازىرقى مورى ناھىيە بازىرىنىڭ شىمالىدىكى ئالتۇن غول (خىتتۇرى شەھەر خارابىلىقىنىڭ غەربى) دىكى ھۇنلار دەۋرىگە ئائىت ئالتۇن كان، ۋە مورىنىڭ جېشىلاڭ (ھازىرقى جاپچاننىڭ غەربى) دىن قېزىۋېلىنغان ئالتۇن بۇيۇم، سوزۇق ۋە يۇمىلاق قىزىل، يېشىل، ئاق ياقۇت، مارجان، ھۇن پۇلى، ۋە مىس قىلىچ قاتارلىق مەدەنىي يادىكارلىقلار ئۆز دەۋرىدىكى خىتتۇرى شەھىرىنىڭ مېتالچىلىق ۋە قۇيۇمچىلىق ھۈنەر - سەنئىتىنىڭ خېلى راۋاجلانغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ.

تىلشۇناس قۇربان ۋەلىنىڭ «بىزنىڭ تارىخىي يېزىقلىرىمىز» دېگەن كىتابىدا، بارىكۆل ناھىيىسىدىن تەخمىنەن ئالتە كىلومېتىر يىراقلىقتا كۆيدۈرۈلۈپ ۋەيران بولغان ئۆي ئىزلىرىنى تاپقانلىقىنى سۆزلەپ كېلىپ، بۇ ئورۇندىن چوڭ ھەجىملىك پۇتلۇق مىس قازان، مىس پىچاق، ئىككى قۇلاقلىق ساپال قاچا، رەڭلىك ساپال قاچا، ساپال ئىكەك، چوڭ تاش بىلىي، توپ شەكىللىك يۇمىلاق تاش، تاش يارغۇنچاق، ئارپا، ئات - كالا سۆڭەكلىرى، پۈتۈن ۋە ئاجرىلىپ كەتكەن ئادەم ئىسكىلىتىلىرى تېپىلدى. ئېلىنغان ياغاچ ئەۋرىشكىلىرىنى كاربون 14 ئارقىلىق تەكشۈرگەندە، ئۇنىڭ بۇندىن 3280 يىل بۇرۇنقى ئەمارەت ئىكەنلىكى ئېنىقلاندى دەپ يازىدۇ. بۇ خىلدىكى مەدەنىي يادىكارلىقلار مورى بازىرىنىڭ جەنۇبىدىكى ھازىرقى سىداۋگۇ دېگەن يەردىكى خۇي - خۇي سوزى دەپ ئاتالغان جايدىن قېزىۋېلىنغان توپ شەكىلدىكى يۇمىلاق تاش، تاش يارغۇنچاق، تاش ھاۋانچا، چىغىرىق، سۆڭەكتىن ياسالغان يىڭنە، ئىككى قۇلاقلىق، يالغۇز قۇلاقلىق ساپال قاچىلار، ساپال تاۋاق ۋە ساپالدىن ياسالغان بۆرە بېشى قاتارلىقلارنىڭ دەل ھازىرقى بارىكۆلدىن قېزىۋېلىنغان مەدەنىي يادىكارلىقلار بىلەن بىر دەۋردىكى مەدەنىي يادىكارلىق ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ يادىكارلىقلاردىن ھۇن دەۋرىدىكى قەدىمكى خىتتۇرى شەھىرىنىڭ كانچىلىق ۋە مېتالچىلىقلاردىن باشقا، ساپالدىن ئۆي سايمانلىرىنى ياساپ ۋە ئۇنى ھەر خىل سىرلار بىلەن زىننەتلەپ، قول ھۈنەر - سەنئەتتە يۇقىرى سەۋىيىگە يەتكەنلىكىنى كۆرىمىز.

مىلادىنىڭ 400 - يىلىغا كەلگەندە، ھۇنلار ئىتتىپاقىنىڭ بىر تارمىقى بولغان ئاۋارلار خانلىقى قۇرۇلدى. بۇ دەۋردە تۈركلەر رۇدا ئېرىتىپ پولات تاۋلاپ، ئۇنىڭدىن ھەربىي قوراللارنى ياسىدى، بۇنىڭ بىلەن بۇشەھەردە مېتالچىلىق، قۇيىمچىلىق ۋە زەرگەرلىك ھۈنەر - سەنئىتى يەنە يۈكسەلدى. كېيىن ئىستېمى خان ۋە تۈمەن خانلارنىڭ باشچىلىقىدا ئاۋار خانلىقىغا قارشى ئۇرۇش كۆتۈرۈلۈپ، ئاۋار خانلىقى ئاغدۇرۇلدى ۋە بۈيۈك تۈرك خانلىقى قۇرۇلدى. بۇ قاغانلىق تىبىزلا كۈچىيىپ، غەرب ۋە شەرققە كېڭىيىپ، مىلادىنىڭ 554 - 590 - يىللىرى بۈيۈك تۈرك قاغانلىقىنىڭ زېمىنى شەرقتە ئۇلۇغ ئوكيانغىچە، غەربتە قارا دېڭىزغىچە بولغان كەڭ زېمىننى ئۆزىگە قاراتتى. بۇ دەۋردە خىتۇنرى شەھىرى قايتا ئاۋاتلىشىپ، ھۈنەر - سەنئەت، ئىلىم - مەرىپەت راۋاجلىنىپ، شۇ دەۋردىكى مەدەنىيەت ئوچاقلارنىڭ بىرىگە ئايلاندى. مال - چارۋا يىلدىن - يىلىغا ئاۋۇپ، خەلق تۇرمۇشى ياخشىلاندى، تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبىدىكى رايونلاردا ئاشلىق ۋە پاختا كۆپ تېرىلىپ، پاختا - يۇڭ، تىۋىتلەردىن ھەر خىل توقۇلما ۋە گىلەم قاتارلىقلار توقۇلۇپ، غەرب ئەللىرى ۋە ئېلىمىزنىڭ ئىچكى رايونلىرىغا سېتىلىپ، كارۋان يولى قايتا گۈللەندى. خىتۇنرى شەھىرىدە مېتالدىن ھەر خىل جابدۇقلار، ھەربىي قوراللار ياسىلىپ، چەت ئەل بازارلىرىدا سېتىلىشقا باشلىدى. 1983 - يىلى، بوستان رايونىدىن ئاتىنىڭ كەمەلدۈرۈكىگە ئاسىدىغان مىستىن ياسالغان باش تېپىلدى. ئۇنىڭدا ئوتلاقتا ئەركىن ئوتلاۋاتقان بۇغا بالىسىنىڭ ناھايىتى نەپىس ياسالغان سۆرىتى، تۆۋەن تەرىپىدە پۇپۇك قادايدىغان ھالقا، ئارقا تەرىپىدە تاسما بېكىتىدىغان بەش سانئىمپىتر كەڭلىكتە كەپشەرلەنگەن ھالقا بار. مورۇن قەلئەسى خارابىلىقىدىن تۈرك پۇلى، ئىران، ھىندىستان قاتارلىق ئەللەرنىڭ ۋە جۇڭگونىڭ 80 نەچچە خىل پۇلىنىڭ چىقىشى بۇ قاغانلىق دەۋرىدە سودا - سانائەت ۋە تاشقى سودىنىڭ ناھايىتى راۋاجلانغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

ۋەھالەنكى، VI ئەسىرگە كەلگەندە، تۈركلەر ھەر خىل سەۋەبلەر بىلەن ئىككىگە گە بۆلۈنۈپ كېتىپ، غەربىي تۈرك قاغانلىقى ۋە شەرقىي تۈرك قاغانلىقى دەپ ئاتالدى. تەخمىنەن مىلادى 745 - يىلى، كۈل بىلىگە رەھبەرلىكىدىكى ئۇيغۇر قەبىلىلىرى بۆلۈنۈپ چىقىپ، شەرقىي تۈرك خانلىقىغا قارشى ئۇرۇش قىلىپ، تۈرك قاغانى ئاققاش قاغاننى ئۆلتۈرۈپ، شەرقىي تۈرك قاغانلىقىنى يوقىتىپ، ئورخۇن ئۇيغۇر قاغانلىقىنى قۇردى. بۇ دەۋردە، تاڭ خاندانلىقى بىلەن ئۇيغۇر قاغانلىقىنىڭ ئۆز ئارا مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇشى، بېرىش - كېلىشى 840 - يىللارغىچە داۋاملاشتى. بولۇپمۇ

قەدىمكى خىتتۇرى شەھىرىنىڭ تارىخىي رولى

ئەنلۇشەن ۋە شىسەن دىسىيانى تاڭ خاندانلىقىغا ئېغىر تەھدىت سالغاندا، ئورخۇن ئۇيغۇر قاغانلىقى تۈمەن بالىق ۋە بەشبالىققا قاراشلىق جايلاردىن ئەسكەر يۆتكەپ، تاڭ خاندانلىقىنىڭ ھاكىمىيىتىگە تەھدىت سالغان دىسىيانچىلارنى بېسىقتۇرۇپ، تاڭ خاندانلىقىنى دىسىيانچىلار تەرىپىدىن ئاغدۇرۇلۇپ كېتىش خەۋىرىدىن ساقلاپ قالغانىدى. 839 - يىلىغا كەلگەندە، بۇ قاغانلىق ئېچىدە بۆلۈنۈش، ھەر خىل تەبىئىي ئاپەتلەر ۋە قىرغىنلارنىڭ دىسىيان كۆتۈرۈشى تۈپەيلى، 845 - يىلى يىمىرىلدى. تاڭ پادىشاھى نۇرغۇن ئەسكەر ئەۋەتىپ، ئوكىخان باشلاپ ماڭغان ئاھالە ۋە قوشۇنلارنى قىرغىن قىلىپ، غەربىي رايوننى ئىگىلىدى ۋە «خىتتۇرى» دېگەن. ھۇنچە شەھەر نامىنى «سىياۋا» غا ئۆزگەرتتى. لېكىن، 847 - يىلى ئۈچ يۈنمىلىش بويىچە كۆچكەن ئۇيغۇر قەبىلىلىرى پانتېكىننىڭ يېتتە كچىلىكىدە بەشبالىق ۋە قوچوغا كېلىپ ئۆز قېرىنداشلىرىغا قوشۇلدى. 859 - يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتا بەشبالىق، سىياۋا ۋە كۇچاغچە بولغان زېمىندىكى تۇبۇت ۋە تاڭ قوشۇنلىرىنى مەغلۇب قىلىپ، ئۇيغۇر ئىدىقۇت خانلىقىنى قۇردى. بۇ خانلىق دۆلەت چېگرىسىنى شەرقتە جىۈچۈنگە، غەربتە كۇچاغا، شىمالدا ئالتايغا، جەنۇبتا تەكلىماكان ئويمانلىقىغا يەتكۈزۈپ، ئىچكى ئۆلكىلەر بىلەن تۇتۇشىدىغان جەنۇبىي، شىمالىي ۋە ئوتتۇرا شىمالىي كارۋان يوللىرىنى كونترول قىلدى. دۆلەت ئېچىدە ئاقىلانە سەياسەت قوللىنىپ، ئىلىم - پەن، ۋە ھۈنەر - سەنئەتنىڭ يۈكسەلىشىگە ئىمكانىيەت يارىتىپ بەردى. بۇنىڭ بىلەن بۇ دۆلەتتە دېھقانچىلىقتا سۈنى تىزگىنلەش، ئېتىز - لارنى تاختىلاپ سۇغۇرۇش قاتارلىق بىر قاتار يېڭىلىقلار يارىتىلىپ، ئاشلىق ۋە پاختا مەھسۇلاتلىرى يىلدىن يىلىغا ئېشىپ باردى. تۇرپاننىڭ شىمالىدىكى تەڭرى تاغ ئېتەكلىرىدە چارۋا - مال يىلدىن يىلىغا ئاۋۇپ، مەمۇرىيلىق بولدى. بەشبالىق ئەتراپىدا يۇڭ ۋە پاختىدىن ھەر خىل گۈللۈك رەختلەر توقۇلغان بولسا، بەشبالىققا قاراشلىق خىتتۇرى شەھىرىدىكى مېتالچىلىق، زەرگەرلىك، قۇيمىچىلىق كارخانىلىرىدا مېتالنى سوغاق ئىشلەشنى باشقا، ئېرىتىپ قۇيۇش ئۇسۇلى بىلەن نازۇك بۇيۇملار ئىشلەندى. تۆمۈرچىلەر پولاتتىن سوققان، زەرگەرلەر نەقىشلىگەن قىلىچ، خەنەجرلەر غەرب ئەللىرىدە يۇقىرى ئابروي بىلەن سېتىلاتتى. ئۆز دەۋرىدە شۇنچە گۈللىگەن بۇ شەھەر كېيىنچە كۆچمە قۇمنىڭ بېسىشى بىلەن پۈتۈنلەي چۆللۈككە ئايلىنىپ كەتتى. ھازىر مورى ناھىيە بازىرىنىڭ شەرقىي شىمال تەرىپىدە بۇ شەھەرنىڭ ئىزى بار.

پايدىلانغان ماتېرىياللار :

شېرىپىدىن ئۆمەر: «ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىيات تارىخىدىن ئۈچۈر كىلار»،
1981 - يىلى نەشرى.

«ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىيات تارىخى»، 1-، 2-، 3-، 4-، كىتابلار،
1984 - يىلى نەشرى.

«غەربىي رايون مىللەتلەر تارىخىدىن ئىزاھاتلىق لۇغەت»، 1-، 2- قىسىم.
شېرىپىدىن ئۆمەر: «ئورخۇن دۆلىتى ۋە ئۇنىڭ بەدىئىي ئوبىرازى»، (ئىلمى
دەرياسى « نىڭ مەلۇم بىر سانى).

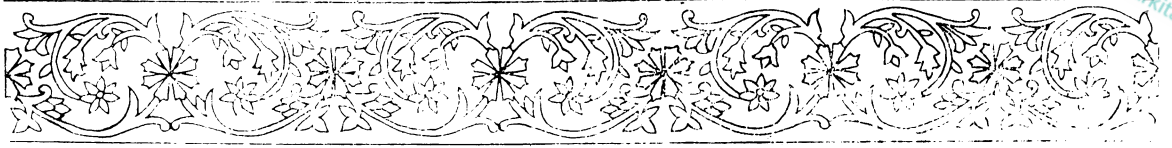
قۇربان ۋەلى: «بىزنىڭ تارىخىي يېزىقلىرىمىز»، 1986 - يىلى نەشرى.

تۇرغۇن ئالماس: «ھۇنلارنىڭ قىسقىچە تارىخى»، 1986 - يىلى نەشرى.

چيەنداۋ شىننىسى (ياپونىيەلىك): «يىپەك يولىدىكى 99 سىر».

«مورى تارىخ ماتېرىياللىرى»، 86 - يىلى، قازاقچە 3 - سان).





مورى ناھىيەسىدىن تېپىلغان قەدىمكى پۇلار توغرىسىدا دەسلەپكى ەۋلاھىزە

ئەركىن روزى

مورى قازاق ئاپتونوم ناھىيەسى شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىنىڭ شەرقىي شىمالغا، جۇڭغار ئويمانلىقىنىڭ شەرقىي جەنۇبىغا جايلاشقان. ئورنى شەرقىي پاراللېل 89.50 — 91.50، شىمالىي مېردىئان 43.30 — 44.30 ئارىلىقىغا توغرا كېلىدۇ.

مورى قازاق ئاپتونوم ناھىيەسى — تارىخى ئورۇن، مەدەنىي مىراسلارغا باي جاي، مورى ناھىيەسىنىڭ تارىخىنى 3000 يىل، ھەتتا ئۇنىڭدىنمۇ ئىلگىرى سۈرۈش مۇمكىن. مورى ناھىيەسىنىڭ غەربىي جەنۇب تەرىپىدە تەخمىنەن 10 كىلومېتر ئەتراپىدا كېلىدىغان بەلچىر غولىدىكى «ئۇيغۇرلار جىلغىسى» دەپ ئاتىلىدىغان جىلغىدا قەدىمىي ئىزلار خارابىسى تېپىلدى. 1975 — يىلى، ئاپتونوم رايون «ئۇيغۇرلار جىلغىسى» دا ئارخېئولوگىيىلىك تەكشۈرۈش ئېلىپ باردى. 1977 — يىلى، ئاپتونوم رايونلۇق مەدەنىي يادىكارلىقلارنى باشقۇرۇش ھەيئىتى بۇ يەرگە مەدەنىي يادىكارلىقلارنى قېزىش ئۈچۈن خىزمەت ئەترىتى ئەۋەتىپ، ناھىيىلىك مەدەنىيەت سارىيى بىلەن بىرلىكتە بۇ جاينى قازدى. «ئۇيغۇرلار جىلغىسى» دىكى خارابىدىن چىققان يادىكارلىقلارنى دۆلەت مەدەنىي يادىكارلىقلار ئىدارىسى ئىلمىي ئاساستا تەكشۈرۈپ، ئۇلارنىڭ كونا ۋە يېڭى تاش قوراللار دەۋرىگە ئائىت يادىكارلىقلار ئىكەنلىكىنى بېكىتتى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە سۈركەپ ياسالغان سىپتا تاش قوراللاردىن تاش كەتمەن، تاش يارغۇنچاق، تاش ئورچۇق، تاش تاختا، تاش نوغۇچ، تاش بولقا، تاش ساقا، ھاۋانچا تېشى، تاش ھالقا، تاش ئوتتۇغۇچلار بار. مىستىن ياسالغان بۇيۇملاردىن مىس قېلىپ (مىس پىچاقنى قۇيۇپ ياسايدىغان قېلىپ)، مىس پىچاق، مىس ئەينەك، مىس ھالقا، مىس زىننەت بۇيۇملىرى قاتارلىق 10 نەچچە خىل مىس بۇيۇم چىققان. بۇ خارابىدىن يەنە دانلىق زىرائەتلەر ۋە زور

مىقداردا ئات، كالا، قوي، ئىت سۆڭەكلىرى تېپىلغان. بۇ يەردىن تاش قوراللار، مىس قوراللاردىن باشقا، يەنە رەڭلىك ۋە رەڭسىز ساپال بۇيۇملارمۇ تېپىلغان. رەڭلىك ساپال ئىچىدە قۇم ئارىلاشتۇرۇپ ياسالغان قىزىل، كۆلرەڭ، قارا رەڭلىك قوش قۇلاقلىق ۋە بىر قۇلاقلىق كۆمۈرەكلەر، ساپال تەخسە، قورساقلىق ئىمدىش، تۈۋى تەكشى ساپال ئاياق، تۈز ئېغىزلىق ساپال چۆگۈن، ساپال قەدەھلەر بار. سۆڭەك بۇيۇملاردىن سۆڭەك يىڭنە، سۆڭەك ئۇرچۇق، سۆڭەك تاغاق، سۆڭەك باشاق قاتارلىقلار بار. بۇلاردىن باشقا، مورى گوبى چۆلىدىن قارا قاشتېشىدىن ياسالغان بىر تامغا قېپى تېپىلغان، يەنە بىر جايدىن بىر دانە مىس قىمىلچ بىلەن بىللە كۆك سۈرمە تاشتىن ياسالغان تامغا تېپىلغان. يۇقىرىقى مەدەنىي يادىكارلىقلار قاتارىدا بىر قىسىم قەدىمكى پۇلمۇ تېپىلدى.

مورى ناھىيىسى 70-يىللاردىن باشلاپ مورى مەدەنىيەت يۇرتىدىكى خىزمەتچىلەرنى ئاساس قىلىپ قەدىمكى پۇللارنى قېزىش، يىغىش، رەتلەشكە كىرىشتى. بولتۇر مورى ناھىيىسىدە مىللەتلەر مۇزېيى قۇرۇلدى ۋە مەخسۇس مەدەنىي يادىكارلىقلارنى يىغىش - رەتلەش خىزمىتى ئىشلىنىۋاتىدۇ. ھازىر مىللەتلەر مۇزېيىدىكى خادىملارنىڭ تىرىشىشى ئارقىسىدا، دەسلەپكى نەتىجىلەر قولغا كەلتۈرۈلدى. لېكىن پۇل تەتقىقاتى يەنىلا ئاجىز ھالقا بولۇپ تۇرماقتا. شۇڭا، بۇ جەھەتتىكى تەتقىقاتنى كۈچەيتىش ئىنتايىن مۇھىم.

بىزگە مەلۇمكى، مەشھۇر قەدىمكى يىپەك يولىنىڭ ئاساسلىق قىسمى بولغان بوستان يولى ئاۋاتلىشىشتىن بۇرۇن، ياۋروپا - ئاسىيا قۇرۇقلۇقىنىڭ شىمالىي قىسمىدىكى بىپايان يايلاقتا ئالتۇن يول، يەنى يايلاق يولى بارلىققا كەلگەنىدى. بۇ تارىختا كارۋان يولى ياكى سوقاق يولى دەپمۇ ئاتىلىپ كەلگەن. مورى ناھىيىسى ئەنە شۇ كارۋان يولىنىڭ ئاساسىي قاتناش تۈگۈنى ئىدى. مورى ناھىيىسى ئارقىلىق ھۇنلار دىيارىغا، ئۇيسۇن ئېلىگە، قارا قوچوغا، ئېپۇرغولغا، بەشبالىققا بارغىلى بولاتتى. مورى ناھىيىسى غەرب بىلەن شەرقنىڭ مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇشىدىكى ئاساسىي ئۆتكەل ۋە قاتناش تۈگۈنى بولغانلىقى ئۈچۈن، بۇ جايدا قەدىمكى پۇللارنىڭ ساقلىنىشى تەبىئىي. مورى ناھىيىسىدە تېپىلغان قەدىمكى پۇللارنىڭ تۈرى 100 خىلدىن ئاشىدۇ. بۇ پۇللارنىڭ بەزىلىرى قولىدىن - قولغا ئۆتۈپ ساقلىنىپ قالغان، بەزىلىرى قەدىمكى خارابىلار ۋە قەبرىلەردىن قېزىۋېلىنغان، بەزىلىرى تاسادىپىي ئۇچراپ قالغان. مورى ناھىيىسى تارىختا بەگلىكلەر، سۇلالىلەر قاتتىق ئۇرۇشۇپ - تالىشىدىغان مۇھىم ستراتېگىيىلىك ئورۇن بولغان. شۇڭا، كۆپ ھاللاردا

مورى ناھىيىسىدىن تېپىلغان قەدىمكى پۇللار

بۇ جاي جەڭ مەيدانىغا ئايلىنىپ، كىشىلەرنىڭ مال - دۇنيالىرىنى كۆمۈپ قېچىشىغا توغرا كەلگەن، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئۇرۇشتىن كېيىن قايتىپ كەلسە، بەزىلىرى كېلەلمىگەن، بەزىلىرى ئۇرۇشتا ئۆلگەن. بىر دېھقان مودەن قەلئەسى ئەتراپىدا (مورى ناھىيىسىنىڭ جەنۇبىدا بىر كىلومېتر نېرىدىكى شەھەر خارابىسى) ئۆي سېلىش ئۈچۈن يەر كولىغاندا، 80 نەچچە كىلوگرام داچەن چىققان بولۇپ، تۈرى 30 نەچچە خىلدىن ئاشىدۇ. ئۇنىڭدا خەن سۇلالىسىدىن تارتىپ، يېقىنقى زامانغىچە بولغان پۇللار بار. يەنە بىر دېھقان تۈگمەنلىك سايدا يەر تىرىشقا كېتىۋېتىپ، يامغۇردىن كېيىن كەلكۈن يالاپ كەتكەن تاغ باغرىدىن 500 دانە كۆمۈش تەڭگە تېپىۋالغان.

مورى ناھىيىسىدىن تېپىلغان پۇللارنى ئۈچ تۈرگە ئايرىش مۇمكىن، بىرىنچى تۈرى، چەت ئەل پۇللىرى. شىنجاڭ شەرق بىلەن غەرب ئىقتىساد، مەدەنىيەت ئالماش تۇرىدىغان جاي بولغاچقا، چەت ئەل پۇللىرىمۇ شىنجاڭغا كىرگەن. مەسىلەن، رىم، گرېك، ئىران پۇللىرى ۋە باشقا پۇللارنى كۆپلەپ ئۇچراتقىلى بولىدۇ. مورى ناھىيىسىدىن تېپىلغان چەت ئەل پۇللىرى ياپون، ۋېيتنام، چاۋشيەن پۇللىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. چارروسىيە، موڭغۇلىيە خەلق جۇمھۇرىيىتىنىڭ كۆمۈش تەڭگىلىرىمۇ بار.

ئىككىنچى تۈرى، ئېلىمىزدە ئۆتكەن بەزى سۇلالىلەرنىڭ پۇللىرى، بۇ، سالماق جەھەتتە ئەڭ كۆپ قىسمىنى ئىگىلەيدۇ. ئۇلارنىڭ ئىچىدە ئەڭ قەدىمكى مىس پۇللار - دىن خەن سۇلالىسىنىڭ بەش مىسقا لىق مىس پۇلى، تاڭ سۇلالىسىنىڭ كەييۈەن تۇڭباۋمىس پۇلى، سۇڭ، مىڭ، غەربىي لياۋ، چىڭ سۇلالىلىرىنىڭ پۇللىرى قاتارلىق 80 نەچچە خىلدىن ئارتۇق پۇل بار. چىڭ سۇلالىسىنىڭ مىس پۇلى ھەممىدىن كۆپ، ئۇندىن باشقا، سىچۈەن، گەنسۇ، نىڭشيا ئۆلكىلىرىنىڭ قەدىمكى مىس پۇللىرىمۇ بار.

ئۈچىنچى تۈرى، شىنجاڭنىڭ قەدىمكى پۇللىرى. بۇ، شىنجاڭ تارىخىدا ئۆتكەن ھەر قايسى خانلىقلارنىڭ پۇللىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. تارىختا شىنجاڭدىكى بەزى خانلىقلار ئۆز ئالدىغا پۇل قۇيۇرغان، شىنجاڭنىڭ پۇل تارىخى ئىچكىرى ئۆلكىلەر - دىن ئانچە كۆپ كېيىن ئەمەس. شىنجاڭنىڭ قەدىمكى پۇللىرى تېخى تەتقىقات ئۈستىدە تۇرۇۋاتىدۇ، بەزى پۇللار تېخى ئېنىقلانمىدى.

1987 - يىلى 5 - ئايدا، مورىنىڭ نۇر يايلىقىدىكى بىر قازاق چارۋىچى ئۆي سېلىش ئۈچۈن يەر قېزىۋېتىپ، ھۇنلار دەۋرىگە ئائىت بىر قەدىمىي جەسەتنى يولۇقتۇرغان. بۇ جەسەت بىلەن بىللە كۆمۈلگەن باشقا ئاخىرەتلىكلەر قاتارىدا ئەڭ قەدىمىي

پۇل — قۇلۇلە قېپىدىن 10 دانە چىققان. ئېلىمىزدە يىن، شاڭ سۇلالىلىرى دەۋرىگە كەلگەندە، ئالماشتۇرۇش ۋاسىتىسى قاشتېشى ۋە قۇلۇلە قېپىغا مەركەزلەشكەن، شۇنىڭدىن باشلاپ ھېسابلىغاندا، ئېلىمىزنىڭ پۇل تارىخى 4000 يىلدىن ئاشىدۇ. مورى ناھىيەسىدىكى قەدىمكى قەبرىدىن 10 دانە قۇلۇلە قېپى، ياقۇت، ئالتۇن تاختىلارنىڭ تېپىلىشى، مەيلى شىنجاڭدا ياكى ئىچكىرى ئۆلكىلەردە بولسۇن، كەمدىن — كەم ئۇچرايدىغان ئەھۋال. مورى مىللەتلەر موزېيىدا ساقلىنىۋاتقان پۇللار ئىچىدە كەمدىن — كەم ئۇچرايدىغان تۆمۈر پۇل كىشىنى بەكمۇ قىزىقتۇرىدۇ. تۆمۈر پۇل يۇمىلاق، ئوتتۇرىسىدا تۆت چاسا تۆشۈكى بار، دىئامېتىرى 3 cm، ئادەتتىكى مىس پۇللاردىن قېلىن، سۈپىتى ئانچە يۇقىرى ئەمەس، بىر تەرىپىگە خەت يېزىلغان بولسىمۇ، داتلىشىپ كەتكەنلىكتىن ئېنىقلىغىلى بولمايدۇ. ئېلىمىزدە ئۆتكەن بەزى سۇلالىلەر تۆمۈر پۇل قۇيىدۇرغان بولسىمۇ، لېكىن دىئامېتىرى ئانچە چوڭ ئەمەس، پەقەت غەربىي شىيا سۇلالىسى دەۋرىدە (مىلادى 1169 — 1193 — يىللىرى) تاڭخۇت ھۆكۈمرانلىرى قۇيىدۇرغان تۆمۈر پۇلنىڭ دىئامېتىرى چوڭ بولۇپ، بىردانە ئۇچرىدى. بىزگە مەلۇم، جۇجان پادىشاھلىقى گوبىنىڭ شىمالىدا دەۋر سۈرۈۋاتقان مەزگىللەردە، تۈركلەر ئۇلارغا قارام ئىدى. ئالتاي تاغلىرىنىڭ جەنۇبىدا تۆمۈر چىققاچقا، تۈركلەر جوجان قۇلدارلىرىغا تۆمۈر جابدۇقلار ياساپ بېرىدىغان «تۆمۈرچى قۇل» قىلىنغانىدى. يۇقىرىدا ئېيتىلغان تۆمۈر پۇل تۆمۈر تاۋلاش تېخنىكىسى بىلەن مەشھۇر بولغان تۈركلەر تەرىپىدىن قۇيۇلغانلىقىمۇ ئېھتىمال.

يەنە تەتقىق قىلىشنى كۈتۈۋاتقان بىر دانە مىس پۇل بار، بۇ پۇل ناھايىتى يۇقىرى تېخنىكا بىلەن قۇيۇلغان، دىئامېتىرى 35 cm، كۆك مىستىن قۇيۇلغان، يۇمىلاق، ئوتتۇرىسىدا تۆشۈكى يوق، ئوڭ تەرىپىنىڭ سىرتىغا دۈگىلەك گىرۋەك چىقىرىلغان، ئوتتۇرىغا بىر تۈرك ئەسكىرىنىڭ نەيزە تۇتۇپ تۇرغان قىياپىتى چۈشۈرۈلگەن، ئەسكەرنىڭ تاپىنى ئاستىغا تۈز سىزىق سىزىلغان، سىزىق ئاستىغا يىلاننىڭ ئېتىلىش ئالدىدا تۇرغان كۆرۈنۈشى بېرىلگەن، ئەسكەر غۇزلارچە كىيىنگەن، كىيىملىرى بەدەنگە يېپىشىپ تۇرىدۇ، چاچىنىڭ ئۇزۇنلۇقى تىزىدىن ئاشمايدۇ. بېشىغا بىۋەك كىيگەن، ئۇزۇن چېچى يوق. پۇلنىڭ يەنە بىر تەرىپى سىدام، ئوتتۇرىسىدا كىچىككىنە دوھباق بار، بۇ پۇلغا خەت يېزىلمىغاچقا، پەقەت مۆلچەر كۆز قاراشنى ئوتتۇرىغا قويۇشقا توغرا كېلىدۇ. بۇ پۇلنىڭ تەۋەلىكى، ئېھتىمال، تۈرك خانلىقىنىڭ ئەڭ گۈللەنگەن دەۋرىدىكى مەلۇم بىر خاقانغا مەنسۇپ بولۇشى مۇمكىن. ئورنى مەسىلىگە كەلسەك، تەڭرى تاغلىرىنىڭ شەرقىي قىسمى ئەتراپلىرى بولۇشى كېرەك.

مورى ناھىيىسىدىن تېپىلغان قەدىمكى پۇللار

بۇنىڭ ئەڭ ياخشى دەلىلى — كروران قەدىمكى شەھىرىدىن تېپىلغان نەقىشلىق تاش. كروراندىن تېپىلغان نەقىشلىق تاشنىڭ ئوتتۇرىسىغا ئادەم سۈرىتى بىلەن يىلان نەقىشى بىرلىگەن، بۇ يۇقۇمىدا ئىپتىلىغان مىس پۇلدىكى نەقىشكە ئوخشاپ كېتىدۇ («شىنجاڭدا ئۆتكەن قەدىمىي مىللەتلەرنىڭ مەدەنىي يادىكارلىقلىرى»، خەنزۇچە، 213 - رەسىمگە قاراڭ).

مورىدىن تېپىلغان پۇللار ئىچىدە، تۈركەش خانلىقىنىڭ مىس پۇلى دىققەت قىلىشقا ئەرزىيدۇ. تۈركەش خانلىقىنىڭ پۇلى مىلادى VIII ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە شىنجاڭنىڭ غەربىي شىمال قىسمىدا راۋاج تاپقان تۈركەش قاغانى قۇيىدۇرغان مىس پۇلدۇر. خۇاڭ ۋېنپى ئەپەندى 1929 - يىلى تارىم ئويمانلىقىدا ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغاندا، كۇچادا بۇ خىل مىس پۇلنى ئۇچراتقان. بۇ پۇل ئىنتايىن سۈپەتلىك تاۋلانغان كۆك مىستىن قويۇلغان. شەكلى دۈگىلەك، دىئامېتىرى 2.3cm، ئوتتۇرىسىدا تۆت چاسا تىۋشۇك بار، تىۋشۇكنىڭ دىئامېتىرى 6mm، پۇلنىڭ ئىچى، سىرتىغا گىرۋەك چىقىرىلغان، شەكلى تاڭ سۇلالىسىنىڭ «كەييۈەن تۇڭباۋ (开元通宝)» پۇلىغا ئوخشاپ كېتىدۇ. پۇلنىڭ ئوڭ تەرەپ يۈزىگە قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدا خەت يېزىلغان، تەتۈرىۈزىگە چوڭ بىر ئەگرى نەقىش چۈشۈرۈلگەن (خۇاڭ ۋېنپى ئەپەندى ئۇنى يىلان شەكىللىك نەقىش دەپ قارىغان). ئوڭ يۈزىدىكى خەتنى گېرمانىيەلىك F.W. ماۋى تەتقىقات ئارقىلىق «تۈركەش قاغان باي بېگى» دەپ ئوقۇغان. تۈركەشلەر غەربىي تۈركلەرنىڭ بىر قەبىلىسى بولۇپ، تۈرك خانلىقىغا قارام ئىدى، مىلادى 638 - يىلى غەربىي تۈرك خانلىقى يوقالغاندىن كېيىن، تۈركەشلەر 638 - يىلى سۈيئاپنى چوڭ ئوردادا، ئىلى دەرياسى بويىدىكى ئالمىلىقنى كىچىك ئوردا قىلىپ، تۈركەش دۆلىتىنى قۇرغان. تۈركەش دۆلىتى 10 قەبىلىنىڭ بىرلىشىشىدىن تەشكىللەنگەن دۆلەت ئىدى. تۈركەشلەرنىڭ مىس پۇلنىڭ قۇيۇلغان دەۋرى مىلادىدىن 700 يىلدىن كېيىن بولۇشى مۇمكىن. قۇيۇلغان جايىنى بەزىلەر ئوتتۇرا ئاسىيادىكى تالاس شەھىرى (يەنى سوۋېت قازاقىستاندىكى جامبۇل شەھىرى) دەپ پەرەز قىلماقتا. بۇنى يەنىمۇ ئىلگىرىلەپ تەتقىق قىلىشقا توغرا كېلىدۇ.

مورى مىللەتلەر مۇزېيىدا ساقلىنىۋاتقان شىنجاڭنىڭ قەدىمكى پۇللىرى ئىچىدە چاغاتاي خانلىقىنىڭ كۈمۈش پۇلىدىن ئۈچ دانە بار. كۈمۈش پۇل سوقۇش، بېسىش ئۇسۇلى بىلەن ياسالغان، شەكلى دۈگىلەك، ئوتتۇرىسىدا تىۋشۇكى يوق، دېئامېتىرى 1.3cm، ھەر ئىككى تەرىپىدە چاغاتاي يېزىقى

بار، چۆرىسىگە ئاي سۈرەتلىك نەقىش ئىشلەنگەن. قەدىمكى گىرېتسىيە، ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخىدىكى ئەنئەنىۋى سوقۇش، بېسىش ئوسۇلى بىلەن ياسالغان خوتەننىڭ ئات سۈرەتلىك پۇلى، قارا خانىلارنىڭ پۇللىرىمۇ مۇشۇ ئۇسۇلدا ياسالغان. چاغاتاي خانلىقى پۇلىنىڭ ئۈستىگە ئەرەبچە ھۆسن خەت يېزىلغان، چېن ۋېنڭېن ئەپەندى پۇللارنى نەقىش چەمبىرى، نۇسخىسى، خەت يېزىش ئۇسۇلى ۋە ئۇنىڭ مەزمۇنى قاتارلىقلارنىڭ ئالاھىدىلىكى بويىچە 40 تۈرگە ئايرىغان، چاغاتاي پۇللىرى ئالىملىق، نۇرات، تاشكەنت، كەنجىتاي، سەمەرقەند، قەشقەر، بۇخارا، تالاس، خۇراسان قاتارلىق توققۇز جايدىكى پۇل زاۋۇتلىرىدا ياسالغان، پۇللارنىڭ ئۈستىگە «ئەڭ چوڭ ئوردا» دېگەن خەت بېسىلغان، بىر تەرىپىگە «ئاللادىن باشقا تەڭرى يوق، مۇھەممەت ئاللانىڭ ئەلچىسى»، «خانلىق ھوقۇقى ئاللاغا خاس، پۈتكۈل كائىنات ئاللاغا خاس» دېگەن قۇرئان سۆزلىرى يېزىلغان. ئادەتتە خاننىڭ ئىسمى يېزىلمىغان، چاغاتاي خانلىقىنىڭ پۇلى ھازىر تېخى تەتقىقات ئۈستىدە تۇرماقتا. مۇرى مىللەتلەر مۇزېيىدا ساقلانغان پۇللار ئىچىدە ئەڭ كۆپى ياقۇپبەگنىڭ كۈمۈش تەڭگىلىرى بىلەن گۇاڭشۇنىڭ كۈمۈش تەڭگىلىرى بولۇپ، 300 دىن ئارتۇق. ئۇندىن باشقا، ياقۇپبەگنىڭ بىر دانە مىس پۇلىمۇ بار.

ياقۇپبەگنىڭ تولۇق ئىسمى مۇھەممەد ياقۇپ، ئۇ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى قوقەند خانلىقىنىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمەلدارى ئىدى. 1865 - يىلى جەنۇبىي شىنجاڭغا بېسىپ كىرىپ، 1867 - يىلى جەنۇبتىكى يەتتە شەھەرنى ئىگىلەپ، ئۆزىنى يەتتە شەھەر خانلىقىنىڭ خاقانى دەپ جاكالدى. ئۇ قەشقەردە بەش مىسقاللىقتىن كۈمۈش تەڭگە قۇيۇردى. بۇ تەڭگىلەرنىڭ دىئامېتىرى 12 - 15 mm، قېلىنلىقى $\frac{1}{2}$ - $\frac{3}{4}$ mm، ئېغىرلىقى تەخمىنەن 1.45g - 1.7g، ئىككى تەرىپىگە چاغاتاي يېزىقى يېزىلغان، ئوڭ تەرىپىگە «ئابدۇل ئەزىزخان» دەپ يېزىلغان. بۇ شۇ ۋاقىتتىكى تۈرك سۇلتانىنىڭ ئىسمى ئىدى. تەڭگىنىڭ ئوڭ يۈزىگە «S» شەكىللىك نەقىش چۈشۈرۈلگەن، بۇ كۈمۈش تەڭگىلەرنىڭ قۇيۇلغان ۋاقتى ھىجرىيە 1291 - يىلىدىن 1294 - يىلىغىچە (مىلادى 1874 - يىلىدىن 1877 - يىلىغىچە) بولۇشى مۇمكىن. پۇل سوقۇش، بېسىش ئوسۇلى بىلەن قۇيۇلغانلىقتىن، چوڭ - كىچىكلىكى بىردەك ئەمەس، نەقىش خەتلىرىنىڭ جايلىشىشى دەل جايىدا ئەمەس. شۇڭا بىر - بىرىگە پۈتۈنلەي ئوخشايدىغان ئىككى تەڭگىنى تېپىش تەس.

گۇاڭشۇ تەڭگىسى: گۇاڭشۇ تەڭگىسى 1877 - يىلىدىن باشلاپ، ياقۇپبەگنىڭ تەڭگىسىگە تەقلىت قىلىپ ياسالغان، تۈرى ناھايىتى كۆپ، ئۇنى تۆت خىلغا ئايرىشقا

مورى ناھىيىسىدىن تېپىلغان قەدىمكى پۇللار

بولدۇ. شەكلى ياقۇپبەگنىڭ تەڭگىسىگە ئوخشاش بولغانلىقتىن، بۇ جايدا تەپسىلىي بايان قىلىنمىدى.

موردا تېپىلغان پۇللار ئىچىدە راشىددىن خاننىڭ مىس پۇلىدىن ئىككى دانە ساقلانماقتا. راشىددىن خاننىڭ پۇلى مىستىن قۇيۇلغان. شەكلى يۇمىلاق، ئوتتۇرىسىدا تۆت چاسا تۆشۈك بار، ئويغۇر (چاغاتاي) يېزىقىدا ئوڭ تەرىپىگە «سەئىد غازى راشىددىن خان» دەپ يېزىلغان، تەتۈر يۈزىگە «دىراپ دارىسۇلتان كۇچا» دەپ يېزىلغان.

1864 - يىلى 6 - ئايدا، كۇچادا زور كۆلەملىك دېھقانلار قوزغىلىڭى پارتلاپ، چىڭ ھۆكۈمىتىنىڭ يەرلىك چىرىك ھاكىمىيىتىنى ئاغدۇرۇپ تاشلىدى، يەرلىك دىنىي زات راشىددىن داموللا رەھبەرلىك ھوقۇقىغا ئېرىشىپ، يەرلىك فېئودال ھاكىمىيەتنى تىكلىدى ۋە ئۆزىنى «خان خوجا» دەپ ئاتىدى. ئۇ، ئۆزىنى «پەيغەمبەر ئەۋلادى، تەڭرى بەرگەن كۈچكە ئېرىشكۈچى» دەپ، غازات قىلىش بايرىقىنى كۆتۈرۈپ چىقتى. 1864 - يىلىنىڭ ئاخىرىغىچە غەربتە ئۇچتۇرپان، ئاقسۇ، شەرقتە تۇرپان، لۈكچۈنلەرگىچە ئۆز ھۆكۈمرانلىقىنى تىكلىدى. 1867 - يىلى ياقۇپبەگ تەرىپىدىن يوقىتىلدى.

مورى ناھىيىسىدىن تېپىلغان پۇللار شىنجاڭنىڭ قەدىمكى پارلاق مەدەنىيىتىنى تەتقىق قىلىشتا بىزنى قىممەتلىك ماتېرىيال بىلەن تەمىنلەيدۇ.



سەيىد غازى راشىدىن

خان

Seyyed Ghazi Rashidin
Khan

شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى

新疆社会科学

تۈزگۈچى ۋە نەشىر قىلغۇچى: «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» تەھرىر بۆلۈمى

(ئۈرۈمچى بېيجىڭ كوچىسى، تېلېفون نومۇرى 37937)
شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
ئۈرۈمچى شەھەرلىك پوچتا ئىدارىسى تارقىتىدۇ
(مەملىكەت ئىچىدە ئوچۇق تارقىتىلىدۇ)

دۆلەت ئىچىدىكى بىر تۇتاش نومۇرى CN 65 — 1038/c

پوچتا ۋاكالەت نومۇرى 81 — 58

باھاسى: 0.80 يۈەن